Trăiască 23 August, ziua eliberării Romîniei de sub jugul fascist!

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 764
Marți 22 august 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Marea noastră sărbătoare

Se împlinesc 17 ani de la acea neuitată zi de august cînd forțele patriotice populare au trecut la înfăptuirea insurecției armate, răsturnînd regimul de dictatură militaro-fascistă. Inițiatorul, conducătorul încercat și organizatorul înflăcărat al insurecției armate de la 23 August 1944 a fost Partidul Comunist din Romînia.

Partidul comuniștilor a fost singura forță politică din țară care s-a ridicat cu hotărîre împotriva criminalului război anti-sovietic, împotriva jefuirii Romîniei de către Germania hitleristă. Pentru organizarea insurecției armate care avea să ducă la sfărîmarea lanțurilor robiei fasciste și întoarcerea armelor împotriva ocupanților hitleriști, Partidul Comunist a folosit cu pricepere condițiile favorabile create de înaintarea impetuoasă a trupelor sovietice și deruta provocată de această înaintare în rîndurile hoardelor naziste și ale clicii trădătoare antonesciene.

În urma insurecției armate victorioase care a înscris pagini de glorie nepieritoare în milenara noastră istorie, poporul romîn — luîndu-și soarta în propriile sale mîini — a smuls puterea politică și economică de la clasele exploatatoare, a făurit orînduirea democrat-populară și a trecut la construirea noii societăți — societatea socialistă.

Cei 17 ani care au trecut de la Eliberare — ani de mari și strălucite victorii pe frontul muncii pașnice — au schimbat din temelii întreaga viață a țării și au arătat lumii întregi marea capacitate creatoare a poporului nostru. Sub conducerea încercată și înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn, poporul nostru a făurit în acești ani o puternică industrie socialistă. A fost și continuă să fie dezvoltată cu precădere industria grea cu pivotul ei — industria constructoare de mașini, capabilă astăzi să înzestreze cu mijloace tehnice moderne toate ramurile economiei naționale. Caracteristic pentru industrie, ca de altfel pentru toate ramurile economiei, este ritmul rapid de dezvoltare. În ultimii zece ani creșterea medie anuală a producției industriale a fost de 13 la sută. În primele 5 luni ale anului în curs producția industrială a crescut cu 17 la sută față de perioada corespunzătoare a anului trecut, cînd am realizat în numai 11 săptămîni o producție industrială egală cu întreaga producție a anului 1938.

Urmînd cu încredere îndemnul partidului, țărănimea și-a unit pămînturile și celelalte mijloace de producție în mari unități agricole cooperatiste. „Cooperativizarea agriculturii este în linii generale înfăptuită" — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al P.M.R., în aplauzele furtunoase, prelungite, ale sutelor de delegați și invitați. La începutul lunii iunie a. c., 85,3 la sută din suprafața arabilă a țării era cooperativizată.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. a subliniat bunele rezultate pe care le obține agricultura noastră socialistă. Dobrogea, de pildă, a obținut în anii 1958—1960 cînd era complet colectivizată, de două ori mai mult porumb și cu 35,3 la sută mai mult grîu la hectar decît în perioada 1951—1954, cînd procentul de colectivizare era mic.

Plenara C.C al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a. c., a trasat noi și importante sarcini agriculturii. Oamenii muncii de pe ogoare au întîmpinat ziua de 23 August intensificîndu-și eforturile pentru îndeplinirea și depășirea lor.

Primind un puternic sprijin material din partea statului, știința, cultura, arta s-au dezvoltat și ele puternic în anii puterii democrat-populare.

Zi de zi partidul nostru vădește o grijă deosebită pentru ridicarea nivelului de trai, material și cultural al poporului. Reducerile de prețuri și creșterea salariilor oamenilor muncii — forme principale de sporire a bunăstării poporului — au devenit de acum o tradiție în țara noastră. În 1959, de exemplu, veniturile oamenilor muncii au crescut cu 4,7 miliarde de lei anual ca urmare a majorării salariilor și pensiilor, desființării sau reducerii simțitoare a impozitelor pe salarii, precum și a reducerii prețurilor de vînzare la un mare număr de bunuri de consum.

Prin sporirea salariilor cadrelor tehnice, economice și științifice și prin o nouă reducere de prețuri, venitul real al oamenilor muncii a fost sporit cu aproximativ 2 miliarde de lei și în 1960. În sfîrșit, aplicarea recentei hotărîri cu privire la majorarea salariilor și reducerea de prețuri și tarife va duce și ea, calculat la durata unui an întreg, la o creștere de aproape 5 miliarde a veniturilor populației. Nu trebuie să uităm că în timp ce în țara noastră se construiesc cu fondurile statului cartiere întregi, salariile sînt majorate, prețurile și impozitele reduse, iar unele impozite chiar desființate, în țările capitaliste se adîncește criza locuințelor, șomajul crește, cresc prețurile și impozitele.

Creșterea continuă a nivelului de trai în țara noastră, ca de altfel în toate țările puternicului sistem mondial socialist și înrăutățirea neîncetată a standardului de viață în lumea capitalistă, constituie încă o dovadă că viitorul aparține socialismului, că orînduirea bazată pe exploatarea omului de către om este sortită pieirii.

Poporul nostru care muncește cu însuflețire pentru îndeplinirea planului de șase ani, popoarele din țările surori, angajate, de asemenea, în construcția economică pașnică se manifestă activ în viața internațională ca luptători activi pentru pace, împotriva ațîțătorilor la război. Măsurile luate de țările participante la Tratatul de la Varșovia în frunte cu Uniunea Sovietică în vederea încheierii Tratatului de pace cu Germania, pentru a se lichida o situație anormală, primejdioasă pentru pacea lumii, propunerile U.R.S.S. de dezarmare generală și totală sub un strict control internațional sînt sprijinite cu toate puterile de poporul nostru.

În acest an sărbătorim ziua de 23 August în condițiile unor victorii răsunătoare ale sistemului mondial socialist. Între acestea se situează și strălucitul zbor de lungă durată al lui Gherman Titov în Cosmos. Acest zbor uimitor plus și mai uimitorul Program de construcție al comunismului pe care-l va adopta încă în acest an Congresul P.C.U.S., au atras mai irezistibil ca oricînd atenția întregii lumi asupra Uniunii Sovietice.

Poporul romîn se mîndrește că Țara Sovietică spre care se îndreaptă uimite toate privirile lumii este bastionul păcii și socialismului și, totodată, cel mai bun prieten al său. Recenta vizită în Uniunea Sovietică a delegației de partid și guvernamentale a R. P. Romîne în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a întărit și mai mult prietenia indestructibilă dintre poporul nostru și poporul frate sovietic.

Sărbătorind istorica zi a Eliberării, poporul romîn își îndreaptă gîndurile cu profundă recunoștință către Uniunea Sovietică. Bucurîndu-se și de-acum înainte de sprijinul ei neprecupețit și de colaborarea frățească cu celelalte țări socialiste, poporul nostru va merge — sub conducerea plină de înțelepciune a partidului — cu pași tot mai repezi pe drumul deschis țării noastre la 23 August 1944, înfăptuind cu entuziasm mărețele obiective elaborate de Congresul al III-lea al P.M.R. contribuind astfel la întărirea puterii economice a patriei noastre, la consolidarea întregului lagăr socialist, la victoria păcii în întreaga lume.

ION BĂNUȚĂ

TOATE STEAGURILE ROȘII

— Fragment —

Toate steagurile roșii
la „MANIFESTAȚIE"!
La manifestație,
în luptă,
fiecare steag
este o inimă,
fiecare inimă
este un steag.
La manifestație
vezi mai limpede
imensitatea revoluției
înălțimea și adîncimea ei.
La manifestație,
ca în lacuri adînci, de cristal,
se oglindesc în noi,
în sufletele noastre,
în inimile noastre,
steagurile revoluției.
Toate steagurile roșii
pe edificiile Bucureștiului,
pe edificiile bătrîne ca vremea.
Dar de o mie de ori
toate steagurile roșii
pe „Casa Scînteii",
pe vîrfurile palatelor noi
din Piața Republicii,
din coasta Cișmigiului,
care străpung norii
cu antenele televizoarelor
sub ochiul de părinte
mereu treaz, al Comitetului Central.
Toate steagurile pe turnuri,
pe turnurile tuturor orașelor
care reînvie ca pasărea fenix,
pe coșurile tuturor fabricilor
pierdute în cer,
pe coșurile tuturor locomotivelor
care adulmecă văzduhul, munții
și cîmpia,
pe coșurile tuturor vapoarelor
care taie apele albastre ale Mării
Negre
și ale tuturor apelor lumii.
Toate steagurile roșii
pe cerdacele tuturor caselor fără-
nești —
deasupra salcîmilor de lîngă drum
de unde cară albinele mierea
pentru bucuria copiilor.
Toate steagurile roșii
pe copacii tuturor pădurilor
Republicii:
Pe stejari, pe brazi, pe mesteceni,
Romînia, o pădure magnifică de
steaguri.

9 medalii de aur și 26 de argint

La cel de-al 7-lea Concurs internațional de vinuri și băuturi alcoolice care a avut loc între 1—10 august a.c. la Ljubljana (R.P.F. Jugoslavia) au participat 13 țări deținătoare de podgorii mari și cu renume mondial. Printre țările participante sînt: Franța, Italia, Grecia, R. P. Ungară, R. F. Germană, R.P.F. Jugoslavia, R. P. Romînă și altele.

La acest concurs, țara noastră a prezentat probe de vinuri de consum curent, vinuri de calitate superioară, albe seci, demiseci și licoroase, precum și rachiuri și lichioruri. Din cele 35 de probe de vinuri prezentate, 9 probe au primit medalii de aur iar 26 medalii de argint.

Printre probele distinse cu medalii de aur sînt: Galbena de Odobești, Muscat Ottonel, Sauvignon, Traminer, Feteasca albă de Tîrnave, Pinot Noir de Recaș și de Valea Călugărească etc., produse de unitățile noastre viticole socialiste și de stațiunile experimentale viticole.

Cu medalii de aur au mai fost distinse și probele de țuică de Văleni și de Pitești.

23 AUGUST XVII 1961

În cinstea marii sărbători

Noi construcții în G.A.S.-urile din Dobrogea

Valoarea construcțiilor agrozootehnice ce urmează să fie date în folosință în acest an gospodăriilor agricole de stat din Dobrogea întrece suma de 46.000.000 de lei. Aceasta înseamnă că G.A.S.-urile dobrogene vor avea la sfîrșitul anului 1961 încă 215 obiective noi, dintre care: 77 de grajduri pentru taurine, 28 de apartamente pentru familiști, 2 cantine model, 3 săli de vinificație, crame, săli de forțat viță de vie. În afară de acestea, 40 de unități vor fi dotate cu posturi telefonice, 21 unități vor primi energie electrică fie din uzinele proprii construite, fie din rețeaua sistemului energetic republican, iar 6 unități, printre care cele din Mangalia, Mircea Vodă, Dr. Russel și Seraiu vor avea asigurată alimentarea cu apă.

În cinstea zilei de 23 August, muncitorii de pe șantierele de construcții ale gospodăriilor de stat s-au angajat să predea înainte de termen un mare număr de construcții. Astfel, la 20 iulie la G.A.S. Medgidia a fost terminată crama și sala de vinificație, iar la G.A.S. Murfatlar a fost terminată sala de forțat viță și alte construcții mai mici.

În cinstea zilei de 23 August, constructorii de la T.R.C.L. Dobrogea și conducerea Trustului Gostat au făcut recepția a încă 40 de construcții noi.

P. Z.

DECADA RECORD

În cinstea zilei de 23 August, la Stațiunea de mașini și tractoare Reghin din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară a fost organizată o „decadă record" la care au luat parte toți mecanizatorii care execută în prezent arături adînci de vară pe ogoarele unităților deservite.

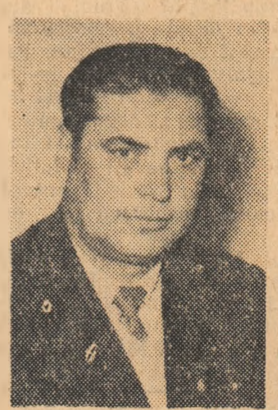
Cele mai bune rezultate au fost obținute de către tractoristul Vesi Mihai, care lucrează la gospodăria agricolă colectivă din comuna Goreni. Lucrînd cu un tractor K.D.—35, el a reușit, prin buna organizare a muncii și folosind cu pricepere fiecare ceas bun de lucru, să realizeze în această decadă 75 de hantri.

Trebuie subliniat că și tractoriștii Ursan Gheorghe, Cotoară Dănilă, Silagy Andrei, Pascu Teodor, Nagy Anton, Graur Matei și alții ca aceștia, (care de pe acum au depășit cu procente între 32—57 la sută planul campaniei agricole de vară) au dobîndit realizări importante, în cadrul „decadei record".

Conducerea S.M.T.-ului Reghin și comitetul sindicatului, i-au premiat pe tractoriștii care au obținut cele mai bune rezultate în această „decadă record".

ALEXANDRU BACIU
corespondent

OAMENI DE FRUNTE

MARIN CALIȚOIU este unul dintre bunii organizatori ai producției agricole din țara noastră. Ca președinte al gospodăriei colective din comuna Braniște, raionul Calafat, muncește fără preget, cu multă stăruință și pricepere, pentru continua întărire economico-organizatorică a acestei unități.

Tînărul acesta cu fruntea înaltă și privirea ageră este unul din fruntașii sectorului zootehnic din gospodăria de stat Buzău. Pînă în prezent, brigada condusă de VASILE SORLESCU a realizat aproape 15.000 de litri de lapte peste plan, cu un preț de cost mai mic decît cel planificat.

Cartea de vizită a comunistului DRĂGUȚ COSTICĂ? Se poate citi oricînd, alături de fotografia sa, la panoul de onoare al S. M. T.-lui Făurei: „șef de brigadă fruntașă atît în îndeplinirea planului, cît și în realizarea de economii".

Muncă, rod și voie bună

Au trecut 17 ani de la istoricul act al eliberării țării și poporului nostru. 17 ani înseamnă în graiul vîrstelor tinerețe, visuri avîntate, clocotitoare. Priviți țara, nu trăiește ea oare adevărata tinerețe?

Au trecut 17 ani și vedem sub ochii noștri crescînd o puternică industrie socialistă. Cu pași gigantici am pășit de la suferință, pelagră și foame spre fericire, bunăstare și lumină. Am străbătut un drum greu dar poporul — condus de partid l-a parcurs curajos, eroic.

Am învins repede pecinginea înapoierii culturale, a analfabetismului. Înaintăm de 17 ani pe un drum care transformă conștiințele, înfrumusețează sufletul și năzuințele, ne luminează viitorul.

Au trecut 17 ani de cînd războiul pelagra și tuberculoza secerau sute și sute de mii de vieți. Am pășit de acum larg pe drumul colectivizării agriculturii, al mecanizării, al recoltelor mari.

S-au transformat adînc în 17 ani satele noastre și traiul oamenilor lor, și viața și năzuințele lor. Aș vrea s-o dovedesc doar cu un singur exemplu: cel de-al VI-lea Concurs al formațiilor artistice de amatori. Din satele țării au venit la întrecerea finală cîteva mii de coriști, dansatori, soliști vocali și instrumentali, membri în formații instrumentale sau brigăzi artistice de agitație.

La a 17 aniversare a eliberării patriei se întrec pe scenă, într-o măreție simbolică, cei care altă dată n-aveau parte decît de foame, pelagră, mizerie.

Priviți-i acum. Din Dăbulenii colectivizat au urcat pe scenă uimind sala, șase generații. Cel mai vîrstnic, colectivistul Ștefan Turlacu are 78 de ani, cel mai mic, Ileana Petrescu are 6 ani. Iar suita de dansuri pe care o interpretează cei 80 de dansatori de la Gura Jiului se cheamă „Muncă, rod și voie bună".

ȚITERAȘUL

Un băiat de-o șchioapă, cu cușmă neagră țuguiată, cu cămașă albă și ițari, privește spre sală cu ochi blînzi luminoși, mijind un zîmbet bun, cuceritor.

Unde sînteți voi actori de profesie, să vedeți cu cîtă liniște și siguranță apare pe scena finalei acest băietan din Năruja, comună de la poalele munților Vrancei.

Aga Enache are doar 11 primăveri. E fecior de țărani muncitori. A apărut în fața juriului să cînte la țiteră. A obținut acest drept după ce s-a prezentat rînd pe rînd la patru faze eliminatorii. Aga Enache a cîntat de fiecare dată în așa fel încît juriile au fost cu adevărat cucerite.

Dar ceea ce spectatorii n-au știut niciodată este faptul că Aga Enache a învățat să cînte doar de un an. Mergea odată cu trenul spre Odobești și a văzut la cineva un instrument de la care nu și-a mai putut desprinde privirea. L-a rugat pe acel călător să-i arate și lui instrumentul. L-a mîngîiat cu privirea lui duioasă, cu mînuțele de copil, apoi și-a semnat pe o hîrtie forma și dimensiunile instrumentului. Acasă și-a construit singur o țiteră din lemn de paltin și placaj.

Într-un an a învățat vreo 30 de melodii vrîncene. Pe scena căminului cultural din comună, nou construit, Aga Enache cîntă la fiecare serbare. Acum la București, a venit să reprezinte comuna sa natală, și a făcut-o cu toată priceperea.

Aga Enache are doar 11 primăveri. Le-a trăit sub cerul senin și însorit al patriei noastre libere. Visul său? Să urmeze o școală de muzică, spre care simte o adîncă și tulburătoare chemare.

Poți fi sigur, Aga Enache, că ta-

(Continuare în pag. 3-a)

Mecanizatori în întrecere

Începutul lunii august i-a găsit pe mecanizatorii și maiștrii agricoli de la G.A.S. Dragalina, gata pentru începerea însilozării porumbului. Primii care au pornit la această muncă au fost cei din secția Brîncoveni. Desfășurînd cu însuflețire întrecerea socialistă, în cinstea zilei de 23 August, Ion Bagoschi și Ștefan Anghel din această secție, întrecîndu-se între ei, au recoltat și tocat fiecare între 40—50 de tone de porumb masă verde pe zi, dînd astfel serios de lucru lui Constantin Anghelescu. Vrednic cum este Anghelescu însă, nu s-a lăsat mai prejos. El a reușit să transporte, lucrînd cu 8 remorci, toată masa verde recoltată și tocată de cei doi tractoriști. Petre Juga și Constantin Țoporea, de la secția Dragalina, au realizat cîte 40 de tone pe zi, iar Petre Țoporea a asigurat transportul întregii cantități recoltate.

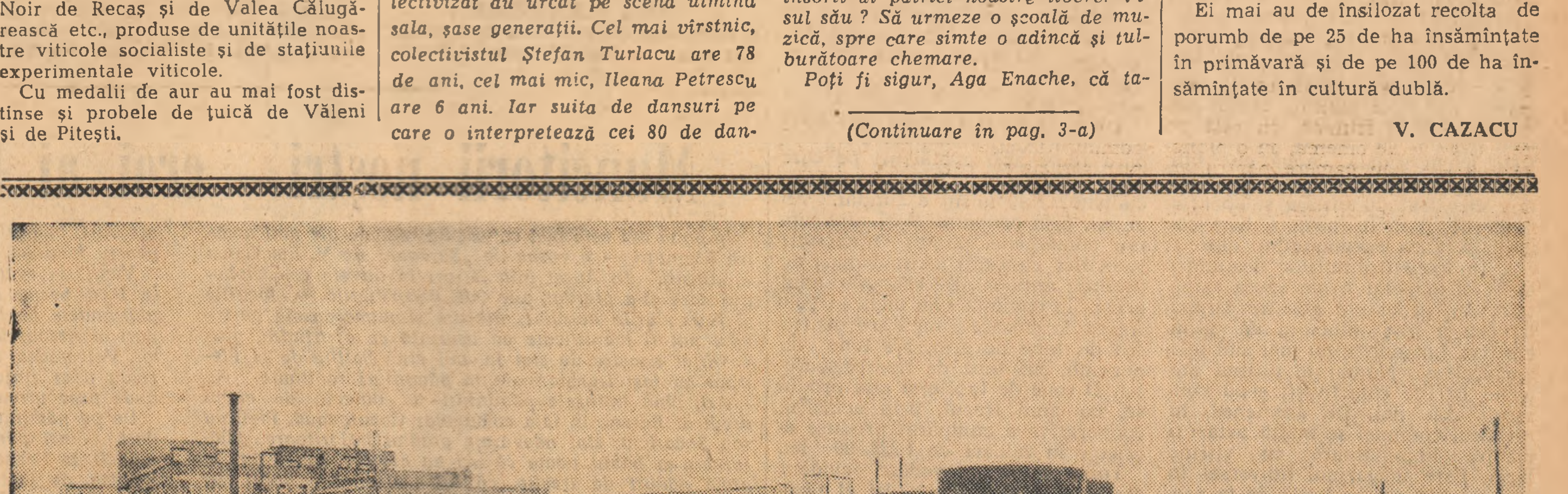
Cei din G.A.S. Dragalina știu însă că obținerea unui siloz de bună calitate nu se rezumă numai la recoltarea porumbului în faza de coacere lapte-ceară. O grijă deosebită trebuie acordată și așezării și presării masei de porumb în siloz. De aceea, împrăștierea porumbului în gropi se face aici uniform, iar presarea se execută cu tractoarele K.D. Nicolae Stoian, la secția Brîncoveni și Nic. Dărăuță, de la secția Dragalina, de pildă, se „plimbă" peste tot silozul cu K.D.-urile făcînd o presare uniformă. De asemenea, cunoscînd din proprie experiență foloasele pe care le aduce folosirea Lactobacterinului la îmbunătățirea calității nutrețului însilozat aici s-au folosit 4.000 doze din acest preparat.

Obținînd producții de porumb pentru siloz cu mult mai mari decît cele prevăzute în plan, conducerea gospodăriei a hotărît ca 15 ha din cultura destinată însilozării să fie lăsată pentru boabe, cantitatea de masă verde planificată pentru însilozare fiind asigurată din depășirea producției la hectar.

Dornici să întîmpine cu rezultate cît mai bune în muncă, cea de-a 17-a aniversare a eliberării patriei noastre de sub jugul fascist, mecanizatorii și maiștrii agricoli din G.A.S. Dragalina au muncit cu avînt sporit obținînd rezultate deosebit de bune la însilozarea porumbului. Ei au reușit să însilozeze pînă la 20 august, 5.525 tone de porumb. Viteza zilnică la însilozare ajungînd aici pînă la 350 de tone.

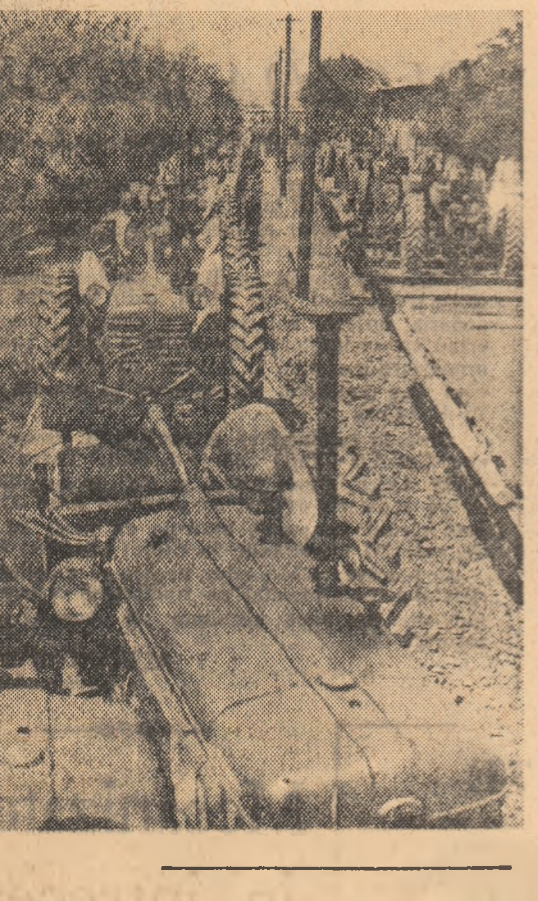
El mai au de însilozat recolta de porumb de pe 25 de ha însămînțate în primăvară și de pe 100 de ha însămînțate în cultură dublă.

V. CAZACU

Combinatul chimic de la Năvodari, unul dintre obiectivele industriale ridicate în anii puterii populare. De aici, pornesc anual spre ogoare mii de tone de îngrășăminte chimice.

Mulțumim din inimă Partidului!

Înainte de a porni la sate

La „Ernst Thälman": un nou lot de tractoare gata de a porni spre sate

Coloane de tractoare

Îmi amintesc adesea de toamna anului 1948. Pe ogoarele fărîmițate ale țăranilor muncitori din Pucheni și Bărcănești, apăruseră primele tractoare. Cei mai mulți erau bucuroși fără nici un fel de rezervă. Alții, cîțiva, deși n-aveau vite de muncă și numai ei știau cît de greu le era să-și are pămîntul cu boi sau cai de împrumut, aveau bucuria umbrită de o îndoială: „Oare o să mai rodească pămîntul pe unde trec namilele acestea de fier?". Această umbră de îndoială a fost risipită chiar de prima recoltă, iar stațiunea noastră de mașini și tractoare, atunci înființată, abia putea face față cererilor.

Ori de cîte ori văd coloanele de tractoare pornind spre gospodăriile colective, ori de cîte ori — și asta se întîmplă foarte des — îi aud pe colectiviști exprimîndu-și mulțumirea și recunoștința față de partid și guvern pentru ajutorul ce-l primesc din partea statului prin S.M.T.-uri, gîndurile mă poartă la începutul mai mult decît modest al stațiunii noastre.

Astăzi Stațiunea de mașini și tractoare Bărcănești lucrează pentru 18 gospodării colective și 32 de întovărășiri agricole, care posedă laolaltă 17.989 hectare de teren. Aproape tot acest teren a fost arat anul acesta cu tractoarele stațiunii. In plus, stațiunea a însămînțat cu griu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și alte plante 9.891 hectare, a împrăștiat îngrășăminte chimice pe 510 hectare, a recoltat cu combinele cerealele păioase de pe 2.165 de hectare, va însiloza în toamna aceasta 2.500 tone de porumb. E deajuns să comparăm cei 61.547 hantri pe care, potrivit planului, îi vom realiza în 1961 cu cei numai 4.864 de hantri din anul înființării, cînd stațiunea executa numai arături, pentru a înțelege lesne cît s-a dezvoltat S.M.T.-ul nostru și cît de mult a crescut aportul lui la sporirea producției agricole în raza sa de activitate și, prin aceasta, la creșterea nivelului de trai al țăranilor din satele vecine.

● PÎNĂ LA SFÎRȘITUL ACESTUI AN AGRICULTURA ȚĂRII NOASTRE VA DISPUNE DE 52.000 DE TRACTOARE FIZICE, 48.500 DE SEMĂNĂTORI MECANICE, APROAPE 23.200 DE COMBINE PENTRU RECOLTATUL CEREALELOR PĂIOASE ETC.

Primind prin S.M.T. sprijin tehnico-material, acordat de clasa muncitoare, de industrie, țărănimea a fost ajutată și în felul acesta să înțeleagă că numai pornind pe calea agriculturii socialiste, ea poate să-și făurească un viitor fericit. Astăzi suprafața arabilă a comunelor deservite de S.M.T. Bărcănești este cooperativizată în proporție de 80 la sută.

Muncind în mari unități agricole socialiste, țăranii muncitori din Bărcănești, Pucheni, Pietroșani, Apostol și alte sate din raza de activitate a stațiunii noastre și-au schimbat din temelii viața. Lumina electrică, radioul și televizorul au pătruns aproape în fiecare casă, filmul în fiecare sat.

Schimbînd temelia economică a satului, partidul și guvernul l-au transformat în întregime. Noi mecanizatorii sîntem mîndri că în acest proces de prefacere a vieții satului ni s-a încredințat un rol de frunte. Ca și pînă acum, ni-l vom îndeplini și pe viitor cu energie și devotament.

GHEORGHE RADOIAȘ
directorul S.M.T. Bărcănești.

Primim la redacție multe scrisori din multe colțuri ale țării. Ne scriu muncitori, colectiviști, ingineri pe care-i cunoaștem bine de multă vreme. Numele lor au apărut adesea în coloanele ziarului nostru, fie sub informația lapidară care vestea un nou succes în muncă, fie sub articolul amplu de minuțioasă analiză economică. Primim zeci de scrisori și de la oameni pe care încă nu-i cunoaștem, care — sub impulsul marilor noastre înfăptuiri — au scris și au trimis în aceste zile ziarului prima lor corespondență. În cuvinte simple, dar cu atît mai emoționante, ei își exprimă calda mulțumire și recunoștința pe care le poartă partidului — neasemuit de bun părinte, înțelept și încercat conducător.

Publicăm în această pagină cîteva din scrisorile primite. Ele sînt străbătute de la un capăt la altul de înțelegerea profundă a ceea ce a însemnat și înseamnă pentru țara întreagă, pentru fiecare sat, pentru fiecare om în parte, ziua de 23 August 1944, ziua Eliberării.

Făurar de belșug

Sînt ani de-atunci. Și totuși, ce viu ne stăruie încă în amintire imaginea întunecată a trecutului. Cum să poți oare să uiți vreodată zilele de trudă, de obidă, de umilință care ți-au frînt sufletul ani în șir? Căci ce eram oare cu douăzeci de ani în urmă, noi cei mai mulți dintre locuitorii comunei Jugureni decît niște obidiți, oropsiți să-și rupă oasele pentru a umple pungile cu bani ale unor boieri hrăpăreți: ca Pleșoianu ori Constantin Algiu? Trudind din zori și pînă în noapte pe moșia boierească, oamenii ca Ioniță Păun, Pasa Marin și mulți alții de-abia de izbuteau să-și asigure pentru ei și familiile lor bucata de mămăligă cu care să-și poată duce zilele de azi pe mîine. Și nu de puține ori se întîmpla ca de pe masă să le lipsească chiar și această bucată mucedă de mămăligă.

Luminosul August ne-a deschis drumul către o viață fericită și nouă, celor din Jugureni. Începînd cu reforma agrară și sfîrșind cu ultima Hotărîre a C.C. al P.M.R. și a guvernului privind majorarea de salarii, reducerea de prețuri și a unor tarife, zi de zi am simțit și simțim din plin grija părintească a partidului și guvernului. Îndrumați de organele locale de partid, cu 11 ani în urmă, ca mulți alți țărani muncitori din satele patriei, am pășit și noi pe calea belșugului și bunăstării, punînd bazele unei gospodării colective. La început am fost puțini. Doar 64 de familii. Munca în comun, cu mijloace de lucru mecanizate, a făcut însă ca de la an la an, prin producțiile tot mai mari obținute și veniturile sporite repartizate membrilor, gospodăria să-și arate pe deplin superioritatea, atrăgînd în sînul ei noi și noi familii. Numai anul acesta, bunăoară, în cadrul a 3 adunări generale, au fost primite în colectivă peste 330 de familii. În prezent, aproape întreaga comună fiind colectivizată.

Că gospodăria colectivă a adus în casele noastre, ale tuturor, bunăstarea este un lucru pe care oricine îl poate vedea. Este suficient să arătăm că în ultimii 3-4 ani, valoarea zilei-muncă a fost în cadrul gospodăriei de 25-32 de lei, din care 6-12 lei în numerar. Oameni ca Ioniță Păun, Vasile Duțu, Dumitru Gh. Păun și alții, care în trecut nu aveau nici după ce bea apă, sînt astăzi colectiviști fruntași și duc anual acasă mii de kg. de produse și mii de lei. Cu totul altul este traiul nostru în prezent. Pe zi ce trece locul căsuțelor mici, de chirpici și paiantă, învelite cu stuf, este luat de locuințe mari, arătoase, din zid, acoperite cu tablă sau țiglă; locul paturilor de scîndură acoperite cu rogojină a fost luat de dormeze și studiouri; al cotlonului cu plită ori pirostrii negre de funingine, de lămpi de gătit și aragaze. Nu există zi în care să nu afli că ba un colectivist, ba altul și-a cumpărat bicicletă, radio, mobilă. Pasa Marin, de exemplu, care locuia într-o cocioabă și a slugărit ani în șir pe moșia lui Pleșoianu, are acum o casă de toată frumusețea, și-a cumpărat aparat de radio, bicicletă. Și ca el sînt în comună zeci de alți colectiviști.

Mulțumim din inimă partidului pentru grija deosebită pe care ne-o poartă și ne angajăm ca pe viitor să muncim cu și mai multă rîvnă, pentru a traduce în fapt mărețele sarcini pe care Congresul al III-lea al partidului și Raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie le-au pus în fața oamenilor muncii de la sate.

CHIVU ȘTEFAN
președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin"
din comuna Jugureni,
regiunea Argeș

Acasă

Ernst Boner din comuna Urziceni, raionul Carei, este unul din sutele de mii de colectiviști care locuiesc în case noi. Fotoreporterul a surprins în imaginea de față un colț al sufrageriei. Se observă un interior confortabil și plăcut.

„VĂ SCRIU DE LA SINAIA"

Vă scriu de la Sinaia, unde-mi petrec concediul de odihnă. Nu știu ce anume să laud mai mult, căci totul contribuie ca să ne simțim cu adevărat la odihnă. Masă consistentă, bine pregătită, camera vilei plăcut mobilată, munca culturală bine organizată... Totul e la... înălțime.

De la biblioteca stațiunii am împrumutat pînă acum romanele „Clocote" de A. G. Vaida, „Zorii robilor" de V. Em. Galan și „Răscoala" de Liviu Rebreanu.

Seara asist de multe ori, în fața televizorului, la spectacole interesante.

Desigur, nu poți veni la Sinaia fără să nu te simți ispitit să cunoști frumusețile munților înconjurători. La multe din excursiile organizate am luat parte și eu. Pe lîngă aceasta am vizitat muzeele Peleș și Doftana și multe stațiuni de odihnă de pe Valea Prahovei.

Este cu adevărat un concediu minunat, instructiv, am cunoscut locuri pitorești ale patriei dragi, mi-am întărit sănătatea pentru a munci cu și mai mult spor în mijlocul colectiviștilor.

Ducem o viață nouă, liberă și fericită, sub grija înțeleaptă, părintească, a partidului. De aceea am scris aceste rînduri pentru a-mi spune și pe această cale întreaga mea mulțumire și recunoștință.

ȘTEFAN GÎDEA
tehnician agronom, G.A.C. „Drumul lui Lenin" satul Lățunaș, regiunea Banat

Fiecare an — o nouă treaptă pe drumul bunăstării

Smeenii de altădată era un sat necunoscut, cu case mici, cu drumuri desfundate, pline de gropi. În afară de băcănia cu sare, gaz și chibrituri a lui Tudor Oprea, satul nu avea nici măcar un magazin de unde să-și cumpere omul cele trebuincioase. Chiar pentru o unealtă agricolă, cît de neînsemnată, ori ceva de-ale îmbrăcămintei, oamenii trebuiau să meargă tocmai la Buzău. Nu-i vorbă, că pe atunci erau puțini cei cărora le dădea mîna să-și cumpere unelte agricole, îmbrăcăminte, încălțăminte sau alte obiecte. In schimb, cîrciumile și cîrciumarii răsăreau ca ciupercile după ploaie.

Astăzi, în comuna noastră situația este cu totul alta. Cîrciumile lui Ene Stanciu și ale altora au dispărut. Avem, în schimb, cămin cultural mare și frumos, cu sală de festivități și de cinema, cu o bibliotecă bogată, cu camere pentru artiști, avem școală nouă cu săli mari, spațioase, dispensar, și spital nou înzestrat cu utilaje și aparate moderne, casă de nașteri, baie comunală, Casa agronomului, muzeu etc. In locul drumurilor desfundate, și hîrtoapelor avem șosea asfaltată, iar în casele noastre lampa de gaz a fost înlocuită cu becul electric. Locuințele nu mai sînt nici ele aceleași. Numai în ultimii ani peste 100 de colectiviști și-au construit case noi. De asemenea, în mijlocul comunei se înalță astăzi o clădire impunătoare cu vitrine largi. Este magazinul universal în care găsești tot ce vrei: de la paste făinoase și zahăr pînă la cele mai diverse conserve, de la țesături de bumbac, cizme și bocanci pînă la cele mai fine stofe și confecții de lînă și pantofi de cea mai bună calitate, de la becuri electrice pînă la ceasuri de mînă, radiouri, mașini de cusut, motociclete și televizoare. Numai în ultimele luni din acest an, magazinul a vîndut, printre altele, 14 ceasuri de mînă, 32 biciclete, 4 mașini de cusut, 11 aparate de radio, 9 motociclete și motorete.

Muncind pămîntul în comun, realizînd producții și venituri de la an la an tot mai mari, țăranii muncitori cumpără aceste produse în cantități sporite. Lucrul acesta se reflectă în volumul din ce în ce mai mare al desfacerilor. In primul semestru al anului în curs, de pildă, prin magazinul universal s-au desfăcut mărfuri în valoare de 1.386.000 lei, cu peste 600.000 lei mai mult decît în aceeași perioadă a anului 1959, iar numai în luna iulie a acestui an volumul desfacerilor cu amănuntul a fost echivalent cu aproape jumătate din volumul desfacerilor din primul semestru al anului 1959.

De unde au țăranii muncitori din comuna noastră (înainte renumită prin sărăcia ei) bani pentru a cumpăra toate aceste mărfuri pe care ni le trimite industria noastră socialistă? Răspunsul e simplu. An de an, prin cooperativă și alte unități comerciale, țăranii muncitori valorifică cantități tot mai mari de produse agricole. De exemplu, anul acesta în comună s-au încheiat contracte de vînzare-cumpărare pentru 365 de tone de griu, 578 tone de porumb, 305 tone de floarea-soarelui, 31 tone de fasole și alte produse, iar anul trecut, prin achiziții, cooperativa a cumpărat produse agricole în valoare de 1.228.500 lei.

Toate acestea dovedesc evident creșterea nivelului de trai al țăranilor muncitori, pe de o parte, iar pe de alta legătura tot mai trainică, mai strînsă și fructuoasă dintre sat și oraș, dintre industrie și agricultură.

Recenta reducere de prețuri ne-a bucurat nespus și pe noi. Chiar în primele zile după apariția Hotărîrii numeroși țărani muncitori din comună și-au cumpărat de la magazinul universal diferite obiecte cu prețuri reduse. Printre primii care au beneficiat de reducerea de prețuri a fost și colectivistul Șerban O. Constantin, care și-a luat o mașină de cusut.

In aceste zile, magazinul universal din comuna noastră cunoaște o afluență sporită de cumpărători. Se simte apropierea unei mari sărbători. Ziua de 23 August care a schimbat din temelii și viața Smeenilor este întîmpinată de noi cu multă dragoste, printr-o muncă însuflețită, pentru a dezvolta și mai mult realizările de pînă acum.

POPA ALEXANDRU
președintele cooperativei de consum din comuna Smeeni, raionul Buzău

Cultura — bun al întregului popor

În trecut, sub cîrmuirea burghezo-moșierească, Romînia se afla din punctul de vedere al științei de carte, pe locul 55 din 56 de țări cercetate.

În 1930, în satele țării noastre din numărul total al populației de peste 7 ani, 48,1 la sută era analfabetă.

În anii regimului de democrație populară înapoierea culturală a fost lichidată. La sate, azi funcționează 13.000 de cămine culturale, peste 1.700 case de citit, 27.425 biblioteci de toate categoriile, peste 1.790 de cinematografe sătești, 117 caravane cinematografice, sute de formații artistice cu mii de artiști amatori.

Numai în 1960, S.R.S.C.-ul a organizat peste 23.000 de conferințe privitoare la problemele dezvoltării agriculturii și răspîndirii științei la sate.

Muncitorii noștri — eroi ai literaturii noi

În două din cele mai cunoscute romane ale noii noastre literaturi — e vorba de „Bărăgan" de V. Em Galan și „Destin" de Aurel Mihale, ori în nuvele ca „Ciobanul care și-a pierdut oile" de Petru Vintilă — locurile și întîmplările descrise, precum și numeroasele personaje pot fi identificate cu ușurință ca aparținînd gospodăriei noastre de stat în anii cînd bălțile de la Pietroiu au fost transformate în pămînturi roditoare.

Azi, cînd întinsele pămînturi de dincolo de malul drept al Borcei, în fața comunelor Cocargeaua, Pietroiu sau Șocariciu, sînt adevărate grădini înfloritoare, călătorul n-ar bănui poate că aci au crescut cu 15 ani în urmă păduri de trestie, că între mlaștinile bălții își aveau împărăția numai păsările sălbatice și jivinele.

Închid uneori ochii și retrăiesc unele evenimente de atunci. În față, păpurișul ardea cu vîlvătăi cît calul și călărețul. Din urmă, înaintau tractoarele care desțeleneau pămînturi cu adevărat virgine. Pe malul Borcei, lucrau sute de oameni, cu screpere și buldozere, înălțînd digul, care să apere pămînturile de revărsarea apelor. S-a muncit cu însuflețire și entuziasm. În frunte cu comuniștii, oamenii au transformat și aceste locuri.

În locul cocioabelor de altădată, s-au înălțat la secțiile gospodăriei noastre zeci și zeci de construcții noi, grajduri, magazii, cantine, grupuri sociale, apartamente pentru familiști.

Veniți la secțiile gospodăriei noastre de stat, seara. În locul beznei de altădată, vă vor primi de departe ghirlandele de becuri electrice, veți identifica pe cîmpuri aspersoarele lucrînd și noaptea, la irigatul culturilor. Veți vedea, de asemenea, că acolo pe unde altădată roiau doar țînțarii și orăcăiau broaștele sînt pășuni unde pasc turme de oi și cirezi de vaci.

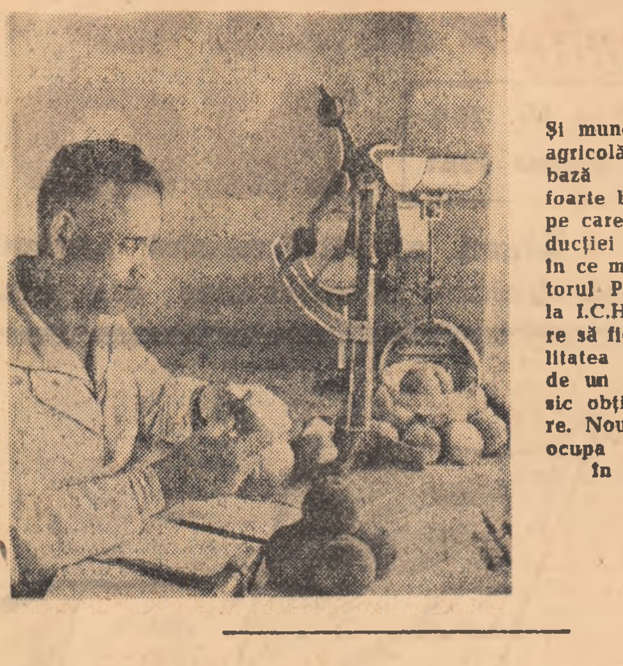
De pe pămînturile pline de smîrcuri și japșe de altădată — azi pămînturi fertile — trimitem oamenilor muncii, în fiecare an, sute de tone de griu, de orez, de legume, de lapte, carne, lînă.

Poezia muncii creatoare a dezvăluit și la noi talente cu care ne mîndrim, adevărați eroi ai producțiilor mari.

Se putea ca toate aceste fapte să nu-i inspire pe scriitorii noștri? Și — față de mărețele perspective pe care ni le deschide și noul planul șesenal, față de izbînzile noastre tot mai de seamă — e posibil ca și pe viitor, munca noastră să constituie izvor bogat de inspirație pentru alte lucrări de literatură și artă.

DUMITRU C. DUMITRU
directorul gospodăriei agricole de stat Pietroiu — raionul Fetești

În sprijinul producției agricole

Și muncii de cercetare agricolă i s-a asigurat o bază tehnico-materială foarte bună, iar sprijinul pe care știința îl dă producției agricole e din ce în ce mai mare. Cercetătorul Popa Profirie de la I.C.H.V. București pare să fie mulțumit de calitatea fructelor produse de un nou soi de piersic obținut prin hibridare. Noul piersic își va ocupa în curînd locul în livezile țării.

Trăim vremuri minunate

Cînd am primit diploma de tehnician agronom încă nu împlinisem 20 de ani. Eram primul din neamul meu și printre primii 10-15 feciori de țărani muncitori din satul Oveselu, raionul Oltețu, care obțineam și o altă diplomă în afară de cea de absolvent al școlii primare. Pînă la eliberarea țării, în Oveselu, ca de altfel în toate satele patriei noastre, drumul spre învățătură era deschis numai fiilor de moșieri și chiaburi. Chiaburul Andreescu din satul meu, de pildă, a putut să-și trimită toți patru copiii la învățătură înaltă. În același timp nici un fiu de țăran muncitor n-a pășit dincolo de porțile unei școli medii sau măcar de meserii.

Regimul democrat-popular, instaurat de oamenii muncii sub conducerea clasei muncitoare în frunte cu Partidul Muncitoresc Romîn, a deschis larg drumul spre învățătură fiilor oamenilor muncii de la orașe și sate. Eu m-am simțit atras de agricultură. Am absolvit școala medie tehnică agricolă de la Voicești. Aceasta s-a petrecut în vara anului 1952. De atunci și pînă în prezent am lucrat ca tehnician agronom pe cîmpurile experimentale ale Institutului de cercetări hortiviticole din București.

Cei nouă ani de producție au fost deosebit de rodnici. Alături de cercetătorii Institutului, sub îndrumarea lor, am învățat multe, avînd mulțumirea că la reușita experiențelor și cercetărilor întreprinse pentru înflorirea pomiculturii și viticulturii patriei noastre scumpe, contribuiam și eu.

Dragostea și dorința de a fi cît mai folositor patriei m-au determinat să iau hotărîrea de a urma cursurile facultății de agronomie, cu toate că mă apropii de 30 de ani.

Iată-mă acum la cursurile de pregătire. Mă străduiesc să-mi însușesc tot ce se predă pentru a trece examenul de admitere cu o medie mare. Doresc să devin un specialist cu pregătire superioară, iar cele învățate aici, îmbinate cu experiența celor nouă ani de producție, să fie folositoare unității în care voi munci, agriculturii noastre.

Deși nu spun un lucru necunoscut țin să subliniez că învăț pe cheltuiala statului, care-mi asigură, în același timp, existența soției și a fetiței mele. Pentru minunatele vremuri pe care le trăiește astăzi poporul nostru, eu voi fi totdeauna recunoscător partidului, părinte iubit.

RĂDULESCU PETRE

DOUĂ IMAGINI

Am văzut într-o revistă ilustrată imaginea unui sat african. Dacă măruntele colibe n-ar fi fost străjuite de palmieri zvelți, dacă oamenii, costelivi și goi, n-ar fi avut pielea neagră, fotografia aceea ar fi fost aidoma imaginei de altădată a comunei noastre. In afara celor patru cîrciumi și a conacului boieresc, în comuna C. A. Rosetti rar dacă găseai, ici-colo, o casă mai răsărită. Comuna noastră a fost o așezare formată din colibe acoperite cu stuf și împrejmuite cu garduri de mărăcini. Nici școala nu era o clădire arătoasă și dacă numai 20 la sută din populația adultă știa carte cauza n-a fost doar lipsa învățătorilor, ci și lipsa spațiului de școlarizare. Apoi, cînd n-aveai cu ce să încalți copilul, cu ce să-l îmbraci, ce să-i dai să mănînce, puteai oare să-l trimiți la școală la rînd cu ai celor avuți? Intr-atît de mare fiindu-ne mizeria, babele satului ne-au fost medici, descîntecul — doctorie.

Dacă nu punem la socoteală școala pitică și dărăpănată, primăria și postul de jandarmi au fost singurele instituții din comună. Am spus din comună și nu ale comunei fiindcă primarul și șeful de post treceau dimineața pe la conac să primească ordine, iar seara să raporteze de executarea lor.

In afară de nădejdea c-or veni și zile mai bune, nimic altceva n-aveam și alungați de sărăcie încercam să ne risipim care încotro vedeam cu ochii. Dar dacă plecam noi cine să fi muncit cele peste 2.000 de hectare cîte avea numai la noi în comună Gheorghe Pîrvănescu? Găsea boierul motive — ba că-i sîntem datori, ba că i-am călcat cu vreo vită semănăturile — și ne aducea îndărăt cu jandarmii.

Cînd ajunsesem la capătul răbdării și ne așteptam ca și bătrînii și băietanii să fie vîrîți în tranșee, a venit 23 August: arestarea guvernului antonescian, prietenia cu Uniunea Sovietică, întoarcerea armelor împotriva tru-

POPA CONSTANTIN
secretarul comitetului de partid al comunei C. A. Rosetti, raionul Făurei

(continuare în pag. 4-a)

OBIȘNUINȚĂ

Toți copiii din țara noastră sînt supuși periodic controlului medical preventiv. Puștiul (fotografia e făcută la dispensarul din comuna Tudor Vladimirescu, regiunea Galați) se simte ca acasă. Nu-i pentru prima dată cînd tovarășa doctor îl consultă.

OLTINA: o gospodărie colectivă și un sat obișnuite astăzi în stepa dobrogeană

Stăm la sfat. Ca de obicei, nea Ilie Dincu, preşedintele colectivei, e bine dispus şi pus pe vorbă. Ne povesteşte cu pasiune despre toate cîte le-au înfăptuit ei, colectiviştii, de vreo nouă ani încoace. Nu uită, bineînţeles, să amintească despre cele peste 250 de hectare amenajate pentru irigat, despre zecile de construcţii ridicate de gospodărie, despre miile de animale proprietate obştească, despre sutele de case noi făcute de colectivişti, despre trotuare, garduri tip din piatră, şcoala cea nouă şi uzina electrică a comunei, despre fondul de bază al colectivei care se apropie de 6.000.000 lei. Din cînd în cînd, preşedintele se opreşte pentru a răspunde la întrebările vreunui brigadier sau şef de echipă. Profitînd de una din aceste pauze îl întreb:

— Dar în trecut, cum era pe aici, prin Oltina, nea Ilie?

În privirea sa se poate citi că întrebarea nu-i este de loc pe plac. Faţa lui, pînă mai adineauri senină şi zîmbitoare, a prins să se întunece.

— Sînt vîrstnic şi-mi vine greu să mă întorc şi să privesc înapoi, îmi spune el, încercînd din nou să zîmbească. Dar dacă ţii să ştii, află că prea puţini erau cei care puteau trăi cu ce le producea pămîntul lor. Vă puteţi închipui că numai bine nu era. Munceam din zori şi pînă seara pentru o bucată uscată de pîine sau de mămăligă.

Rostite cu năduf, vorbele cad grele, bolovănoase, ca înseşi poverile care cu ani în urmă rupeau umerii muncitorilor portuari şi pescarilor din Oltina.

★

Zorile s-au ivit cu 17 ani în urmă. Eliberarea patriei a însemnat începutul unei vieţi noi şi pentru locuitorii Oltinei. Reforma agrară, ajutorul primit din partea muncitorilor de la oraş, crearea, la îndemnul comuniştilor, a primei întovărăşiri agricole în 1950, apoi a gospodăriei colective în 1952 şi, în sfîrşit, colectivizarea comunei în 1957, sînt principalele momente care marchează suişul către lumină şi belşug al oltinenilor. Astăzi, „Victoria" este cea mai mare şi mai puternică gospodărie colectivă din raionul Adamclisi. Ca s-o vizitezi îţi trebuie timp, nu glumă. Pămînt cît vezi cu ochii, peste 3.800 de hectare — cultivat cu plante din cele mai felurite, plantaţii de vii şi pomi pe sute de hectare, sector zootehnic format din mii de animale şi păsări (gospodăria avea nu de mult circa 700 de taurine, aproape 5.000 de ovine, peste 1.000 de porcine, — din care 700 contractate cu statul — şi vreo 10.000 de păsări), mai bine de 30 de construcţii destinate producţiei şi nevoilor gospodăreşti. Unde să mergi mai întîi? Fără îndoială că într-o singură zi n-am putut să văd totul. Am dat totuşi o raită prin fermele de animale, pe la via gospodăriei, prin comună. La ferma de vaci, de pildă, am stat îndelung de vorbă cu comunistul Gheorghe Socoleală, şef de fermă, un bărbat de vreo 30 şi ceva de ani, negricios, înalt, subţire. Ca un adevărat specialist mi-a vorbit despre acţiunea de roşizare a efectivelor de vaci întreprinsă în ultima vreme, despre producţia de lapte care, de la 700—800 litri pe cap de vacă în 1955—1957, ajunge la peste 2.500 de litri, anul acesta. M-a bucurat strădania pe care am văzut-o la majoritatea colectiviştilor de a-şi însuşi cele mai noi metode de muncă. Într-o pauză de prînz, i-am găsit pe bătrînul comunist Oprea Ion şi pe utemistul Alexandru Paraschiv, îngrijitori la tineretul taurin, citind cu atenţie o broşură despre creşterea viţeilor.

La cîmp am admirat culturile de grîu, porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr care dau anul acesta, aşa cum au dat şi cu un an în urmă producţii de circa trei ori mai mari decît cele pe care le obţinea întovărăşirea agricolă cu zece ani în urmă. Am admirat, de asemenea, viile şi livezile gospodăriei plantate în ultimii ani, pe 312 hectare de teren în pantă, teren care înainte nu producea mai nimic.

Gospodăria colectivă din Oltina valorifică în fiecare an, pe bază de contract, sute de vagoane de produse agricole. Anul acesta, bunăoară, ea a încheiat contracte pentru livrarea a 76 de vagoane de cereale şi floarea-soarelui, 450 de vagoane de sfeclă de zahăr, 38 de vagoane de struguri şi fructe, peste 12 vagoane de carne, aproape 25 de vagoane de lapte de vacă şi oaie, 8.000 de kg. de lînă, 3.400 de kg. de miere şi pentru multe alte produse. După cum prevede planul de producţie, venitul bănesc va fi anul acesta de peste 5.700.000 lei din care mai bine de 2.200.000 lei vor proveni din sectorul zootehnic. Urmarea firească a acestui fapt, gospodăria va repartiza membrilor săi, în numerar, cîte 12,50 lei la ziua-muncă (faţă de numai 7 lei în anul trecut), iar valoarea zilei-muncă va fi de peste 25 de lei.

★

La oameni bogaţi, comună bogată. E un adevăr care îţi sare în ochi de cum pui piciorul pe uliţele Oltinei. Schimbările survenite în ultimii ani în viaţa comunei sînt fundamentale. Au dispărut toate căsuţele mici de lut, s-au dus gropile din mijlocul drumului, s-a pus capăt monotoniei. Astăzi, în Oltina există cinematograf, unde rulează două filme pe săptămînă, două cămine culturale — construite în ultimii 8 ani — o bibliotecă cu peste 8.000 de volume, biblioteci de casă în fiecare circumscripţie electorală, echipă de teatru, de dansuri, cor, brigadă artistică de agitaţie, echipă de fotbal în campionatul raional. Dacă mai adăugăm şi faptul că în comună s-au construit în anii din urmă peste 370 de case noi, majoritatea din zid, că din 1958 comuna este electrificată şi din 1960 radioficată, că s-au făcut trotuare şi garduri tip din piatră pe mai bine de 2 km. şi că mulţi dintre colectivişti merg la lucru pe biciclete sau motociclete, lesne ne putem da seama cît de mult s-a apropiat viaţa colectiviştilor de aci de cea a orăşenilor. Pentru viaţa nouă de azi, pentru fericirea deplină de mîine, colectiviştii din această comună dobrogeană mulţumesc din inimă partidului, cel care le-a călăuzit şi le călăuzeşte în permanenţă, cu grijă părintească, paşii pe drumul belşugului, al bunăstării.

P. VOICULESCU

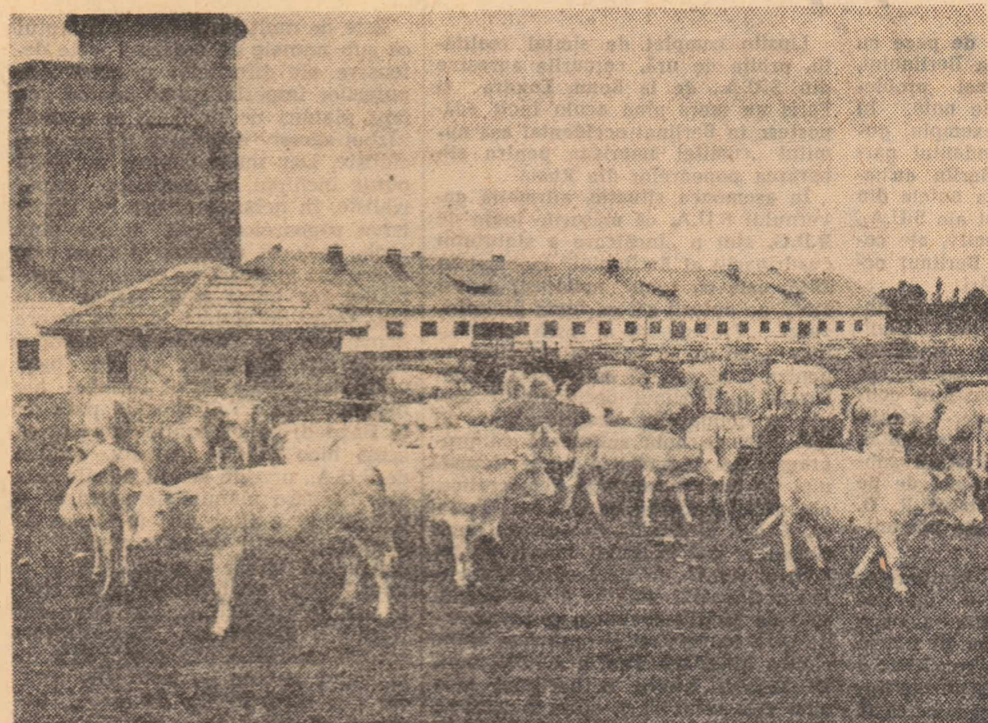
Buletinul muncilor agricole

● În întreaga ţară, pînă în prezent au fost executate arături adînci de vară pe o suprafaţă de 1.864.576 de hectare, din care 477.805 hectare la gospodăriile de stat. În săptămîna ce a trecut, cele mai mari suprafeţe au fost arate în regiunile Bucureşti, Dobrogea, Banat şi Oltenia.

● Recoltatul sfeclei de zahăr se desfăşoară potrivit graficului stabilit. Pînă de curînd, s-au recoltat peste 9.300 de hectare. Cele mai mari suprafeţe cu sfeclă de zahăr s-au recoltat în regiunile Bucureşti, Banat şi Crişana, unde prevederile graficului au fost depăşite. La bazele de recepţie s-au predat pînă în prezent circa 139.000 tone sfeclă de zahăr.

● În unităţile agricole socialiste s-au însilozat pînă acum 1.173.581 de tone de plante furajere, din care la gospodăriile de stat 328.579 de tone. Cele mai mari cantităţi de furaje au fost însilozate în săptămîna ce a trecut în regiunile Bucureşti (156.322 tone), Dobrogea (107.583 tone) şi Oltenia (93.884 tone).

Pentru asigurarea necesarului de furaje, se impune a se lua măsuri şi pentru însilozarea unor cantităţi cît mai mari din culturile duble, resturi de zarzavat, colete şi frunze de la sfecla de zahăr ce se recoltează şi a oricăror alte resurse.

● Sprijinite de stat, gospodăriile colective din ţara noastră şi-au mărit simţitor, an de an, efectivele de animale de producţie proprietate obştească. În prezent, zootehnia constituie pentru multe din aceste unităţi una dintre principalele surse de venituri. In fotografie: un aspect de la ferma de taurine a gospodăriei colective din Lenauheim, regiunea Banat. ●

Adevărate... uzine de lapte

Zootehnistul şef al gospodăriei de stat din Grabaţi, tov. Dabija Vasile, ca şi ceilalţi tovarăşi care lucrează în această ramură, sînt bucuroşi de oaspeţi. Gazdele au, într-adevăr, cu ce se mîndri, au ce arăta...

— Haideţi să vedeţi... uzinele noastre de lapte, ne invită tov. Dabija.

— Cum, adică ?!

— O să vedeţi! Şi zîmbeşte ca omul cînd îţi pregăteşte o surpriză.

„Uzinele" de lapte la care se referă tov. Dabija sînt o bună parte din vacile gospodăriei. Comparaţia nu este de loc nepotrivită. În general, vacile gospodăriei de stat din Grabaţi, 180 la număr, dau producţii mari de lapte. Anul trecut media pe gospodărie s-a ridicat la 4.728 litri lapte pe cap de vacă furajată...

Tov. Dabija ne conduce prin grajduri şi ţine să ne arate însă exemplarele ale căror producţii se ridică cu mult deasupra mediilor obişnuite. Intrăm în grajdul din incinta sediului gospodăriei şi ne oprim în dreptul unei vaci din lotul îngrijit de cunoscuta mulgătoare, Weissmüller Ecaterina.

— Asta-i „Cirke", ne spune zootehnistul şef. Ştiţi ce producţie a dat anul trecut? 10.803 de litri de lapte într-o singură perioadă de lactaţie. În acest an a avut o fătare dublă, dar tot va ajunge la o producţie de circa 9.000 de litri.

Pornim mai departe.

— Asta-i „Carpaţia", ne spune el, cînd ne oprim în dreptul altui exemplar de înaltă productivitate, de astă dată din lotul de animale aflat în grija altei mulgătoare fruntaşă, tov. Todea Ana. Vă mai amintiţi? S-a scris mult despre „Carpaţia" în ziare. În 1958 a dat producţia record de 10.124 de litri de lapte. Anul următor, în 1959, producţia pe care a dat-o a fost mai mică, dar anul trecut, cu toate că a avut o fătare dublă şi s-a îmbolnăvit, s-a obţinut de la ea mai mult de 9.600 de litri de lapte.

— Trebuie s-o vedeţi neapărat şi pe „Mitrana", insistă el. Şi ea se numără printre recordiste. Anul trecut s-a obţinut de la ea 9.157 de litri de lapte şi 2 viţei. În acest an are perspective să depăşească toate recordurile de pînă acum şi să ajungă la 11.000 de litri de lapte.

Despre „Lisa", zootehnistul gospodăriei ne spune că în 1960 a dat producţia de 8.016 litri lapte, despre „Moaşa" precizează că în acelaşi an a ajuns la aproape 8.000 de litri...

Acelaşi lucru se întîmplă şi în celelalte grajduri în care se află vacile gospodăriei. Tov. Dabija citează mereu cifre care vorbesc despre producţii deosebite. Iniţial îmi propusesem să notez numele fiecăreia din vacile ale căror producţii depăşesc 5.000 de litri de lapte anual. Dar renunţ. Sînt prea multe şi-ar însemna un şir lung de nume şi cifre. E bine de reţinut însă că, după cum ne informează tov. Dabija, peste 30 de vaci, din cele 180 cîte are în momentul de faţă gospodăria, dau producţii între 5.500 şi peste 10.000 de litri lapte anual. Numai de la 30 de vaci, şi acelea toate sînt tinere, la prima lactaţie, se obţin producţii oarecum mici: 3.000—3.500 de litri de lapte.

Dacă cu ani în urmă, cînd a luat fiinţă gospodăria agricolă de stat, ai fi vorbit oamenilor de aici despre asemenea producţii, te-ar fi privit miraţi şi nedumeriţi. E drept, grăbăţenii au oarecare tradiţii în creşterea animalelor, a vacilor şi îndeosebi a porcilor. Dar nici cînd nu s-a pomenit, nici chiar prin locurile acestea, de asemenea rezultate.

Acum 13 ani, la întemeiere, gospodăria agricolă de stat a pornit la drum cu un număr mic de animale şi destul de pestriţ în ceea ce priveşte rasele. Înfăptuirea sarcinii puse de partid în faţa gospodăriilor de stat de a deveni mari furnizoare de produse agricole şi în acelaşi timp exemple grăitoare de bună gospodărire trebuia să se concretizeze şi prin crearea şi lărgirea unui puternic sector zootehnic. Cu ce să începem? s-au întrebat comuniştii din gospodărie. Cu o selecţie riguroasă a animalelor, cu o grijă permanentă pentru asigurarea bazei furajere şi a adăposturilor necesare, şi bineînţeles, cu pregătirea cadrelor care să asigure înfăptuirea tuturor acestor cerinţe. Cu un cuvînt, cu factorii de bază fără de care nu se poate concepe existenţa şi dezvoltarea sectorului creşterii animalelor. În această direcţie au fost orientate eforturile specialiştilor şi ale celorlalţi lucrători din sectorul zootehnic al gospodăriei. S-a muncit cu perseverenţă, cu dragoste şi pasiune. Şi fiecare an, începînd din 1952, cînd munca în sectorul zootehnic a fost pusă pe baze cu adevărat ştiinţifice, a însemnat o treaptă spre producţii tot mai mari, spre rezultate tot mai bune...

★

Acum tovarăşii care lucrează la fermele de vaci ale gospodăriei se află antrenaţi într-o pasionantă întrecere. Insufleţiţi de sarcinile trasate agriculturii de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie — 1 iulie a.c., ei luptă să obţină pînă la sfîrşitul anului producţia de 5.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Fruntaşii, Weissmüller Ecaterina, Todea Ana, Mara Vasile ţintesc spre producţii şi mai mari. Vor izbuti? Tovarăşul Dabija ne asigură că da. El ţine să ne vorbească mai amănunţit despre condiţiile create în această direcţie. Să-i dăm cuvîntul...

V. BUDURU

Recomandări ale Ministerului Agriculturii privind modul de folosire a porumbului destinat pentru siloz

În anul acesta, ca urmare a condiţiilor climaterice favorabile şi a efectuării în condiţii mai bune a lucrărilor agricole, gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile colective au toate posibilităţile să-şi asigure în cantităţi îndestulătoare furajele necesare efectivelor de animale. În acelaşi timp, cultura porumbului, inclusiv cea destinată pentru siloz se dezvoltă bine, existînd posibilitatea de a se obţine producţii mari de porumb boabe. Recolte bune se prevăd de asemenea pe cele aproape 300.000 hectare semănate cu porumb în cultură dublă.

În aceste condiţii, Ministerul Agriculturii recomandă unităţilor agricole socialiste să reţină pentru boabe toate suprafeţele de porumb semănate pentru siloz pe care se prevede o bună recoltă de boabe, urmînd ca furajele suculente necesare animalelor în timpul iernii să se asigure prin însilozarea altor nutreţuri.

În acest scop, este necesar ca în toate gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective să se verifice lanurile de porumb şi să se însilozeze numai porumbul de pe acele porţiuni sau rînduri care nu asigură producţie de boabe.

Se vor lua măsuri în continuare pentru a se însiloza cantităţi mai mari de furaje din culturi duble, coletele şi frunzele de sfeclă, sfeclă de zahăr, borhoturi, trifoliene, ierburi etc. pentru a se asigura întregul necesar de furaje suculente.

Muncă, rod şi voie bună

(Urmare din pag. I)

lentul tău viguros nu se va irosi în neant. Partidul şi ţara ta veghează ca el să înflorească deplin.

VIORICA ARE 17 ANI

S-a simţit pe scenă ca la ea acasă, ca la colectivă. Veselă, fără astîmpăr, cu priviri jucăuşe, plină de viaţă, cu vorbe de duh, surprinzătoare la o codană care de-abia a împlinit 17 ani. Colectivista Mocanu Viorica din Romînaşi, raionul Zalău, a avut fericirea să ajungă împreună cu tovarăşii săi în finala unui impresionant concurs. Pe scenă a înfăţişat cu talent cît de frumoasă şi împlinită este viaţa colectiviştilor din Romînaşi, cum şi-au propus ei să dezvolte avuţia obştească în anii viitori. Şi, spectatorii au simţit parcă prin ei respiraţia belşugului, aromă de pîine şi lanuri înalte de grîne.

Vorbind despre viaţa fericită a colectiviştilor din Romînaşii Zalăului, tînăra Mocanu Viorica a înfăţişat totodată un crîmpei din viaţa sa, a familiei sale

— Părinţii mei au intrat în colectivă încă de la înfiinţarea ei, adică de acum unsprezece ani. Au făcut un lucru bun că acum avem casă nouă, cu lumină electrică, radio, ne-am cumpărat bivoliţă, c-aşa-i obiceiul pe acolo, ne-am făcut tăt felul de haine. Putem zîce că ne-am îndomnit şi noi.

— Zi că ai şi bani la CEC, o îndemnă o prietenă, de-aceiaşi vîrstă, cu fustă largă, înfoiată, plisată mărunt.

— Apăi zic, că doar nu-i ruşine. Am pînă acum 3.800 de lei, că vreau să-mi iau mobilă d-a mai frumoasă.

— Te pregăteşti de măritiş?

Viorica se roşeşte ca macul dar răspunde semeţ:

— Cine nu vrea să aibă casa lui, fericirea lui? O să le am şi eu. O să-mi cumpăr un televizor, o să mă plimb să-mi văd ţara.

— O să vă cumpăraţi şi un motorbiţiclu? adăugă rîzînd un flăcău, vorbind cu subînţeles la plural despre o viitoare motocicletă.

— D-apăi cum nu, că doar n-oi rămîne eu urma în Romînaşi.

Mocanu Viorica, are 17 ani. O vîrstă simbolică. E de-o vîrstă cu ţara şi fericită şi mîndră ca şi ea.

CEL MAI TÎNĂR CĂLUŞAR

Iliuţă are doar 8 ani. Are păr gălbui, sprîncene gălbui. Pînă şi ochii au parcă aceleaşi sclipiri. Poartă ca şi vîrstnicii pălărie cu cordele, bete cruciş peste piept, turetci, pinteni şi zurgălăi şi un ciomag pe... măsura lui.

— De unde eşti Iliuţă?

— Din Pădureţi, raionul Costeşti.

— Îţi place Bucureştiul?

— Îmi place, da să ştiţi că am mai fost de două ori. Acum un an cînd a fost Congresul am jucat la Sala Palatului, iar acum trei săptămîni la Televiziune.

Iată dar că Iliuţă Dobre, fecior de ţăran întovărăşit din satul care a păstrat nestinsă tradiţia căluşului, un băietan care în trecut n-ar fi ştiut niciodată ce-i dincolo de mereaua satului, vine de cel puţin două ori pe an la Bucureşti, urcă pe scenele Capitalei şi în studiourile Televiziunii, petrecut de furtună de aplauze.

Căci Iliuţă este la cei 8 ani ai lui solistul formaţiei, un remarcabil talent. Mi-au confirmat acest fapt şi vîrstnicii şi colegii lui de vîrstă.

Să creşti fericit şi mîndru Iliuţă.

★

Au trecut 17 ani de la eliberarea patriei. Priviţi oamenii noştri, sînt alţii. Sînt mai harnici, sînt mai buni, sînt mîndri şi fericiţi.

LUCIAN CURSARU

Creşte nivelul de trai al oamenilor muncii de la sate

La Amzacea, Viişoara şi Văcăreni, regiunea Dobrogea, precum şi în alte sate din regiunile Banat, Oltenia, Argeş şi Galaţi au fost deschise zilele acestea noi magazine ale cooperaţiei de consum. Anul acesta cooperaţia de consum construieşte la sate 220 de noi magazine, din care mai mult de jumătate au şi fost date în folosinţă încă din cursul semestrului I. La construcţia acestora o contribuţie importantă au adus-o membrii cooperatori.

Reţeaua comercială a cooperaţiei de consum cuprinde în prezent aproape 26.500 unităţi care asigură aprovizionarea satelor cu mărfuri tot mai multe şi mai variate. De la începutul anului şi pînă acum cooperativele săteşti au desfăcut, faţă de perioada corespunzătoare a anului trecut, cu 12 la sută mai multă încălţăminte şi textile, cu 57 la sută mai multă mobilă, de 5 ori mai multe ceasuri de mînă, de 4 ori mai multe televizoare, de două ori mai multe motociclete şi motorete etc. Volumul total al mărfurilor vîndute anul acesta la sate a crescut cu 13,5 la sută faţă de anul trecut.

Pentru îmbunătăţirea continuă a deservirii populaţiei săteşti s-a extins numărul de magazine specializate în vînzarea de ţesături, îmbrăcăminte pentru copii, aparate electrotehnice, al magazinelor cu autodeservire.

Angajamentul nostru: 5.000 l. lapte producţie medie

Pe ce ne bizuim noi cînd ne propunem ca pînă la sfîrşitul anului să obţinem, în medie, 5.000 de litri lapte pe cap de vacă furajată? Pe faptul că în primul semestru al anului în curs am dobîndit în medie o producţie de 2.538 de litri de lapte pe cap de vacă furajată. Ne bizuim mai ales pe experienţa pe care o au lucrătorii noştri în acest domeniu, ca şi pe condiţiile care au fost şi sînt create în scopul înfăptuirii angajamentelor luate. Cu sprijinul comitetului sindicatului şi sub îndrumarea organizaţiei de partid, noi ne-am străduit ca în cadrul întrecerii nu numai să stabilim obiective concrete, dar să indicăm şi căile prin care aceste obiective să poată fi realizate. Între altele, am prevăzut, de pildă, extinderea micii mecanizări la unele din grajdurile pentru vaci, ca şi în alte ramuri ale zootehniei. Cele mai multe din aceste prevederi au şi fost înfăptuite.

Este ştiut că un factor hotărîtor în obţinerea de producţii mari îl constituie hrănirea corespunzătoare a animalelor. Ne-am convins de acest lucru şi din propria noastră experienţă. Gospodăria noastră are vaci din rasa Bălţată Romînească, o rasă foarte bună pentru producţii de lapte. Dar experienţa ne-a arătat că oricît de bună ar fi rasa de vaci, fără o furajare raţională nu se pot obţine rezultatele scontate. De aceea, colectivul gospodăriei noastre acordă o foarte mare atenţie acestei probleme. În întrecerea socialistă au fost stabilite şi obiective, au fost indicate şi căi privind sporirea producţiei de furaje. S-a stabilit, de pildă, ce cantităţi de îngrăşăminte să fie date unor suprafeţe cultivate cu furaje spre a se asigura sporirea producţiei la ha, cîte hectare să fie semănate în culturi duble ş.a.m.d. Aceste măsuri, din care cea mai mare parte au şi fost înfăptuite, se referă atît la asigurarea cantităţilor de furaje necesare pentru iarnă, cît şi la conveierul verde care constituie hrana principală de primăvara pînă toamna.

Rezultatele bune pe care le-am dobîndit pe primul semestru se datoresc deci în primul rînd faptului că vacile gospodăriei noastre au avut asigurată din belşug masa verde din conveier, începînd de primăvara devreme. Pentru aceasta, în toamna trecută am semănat în două etape 50 de ha cu borceag. Şi începînd din prima jumătate a lunii aprilie şi pînă pe la mijlocul lunii mai, noi am putut introduce în hrana vacilor borceag masă verde. După această dată, furajarea a continuat cu lucernă masă verde de pe o parcelă de 30 ha pe care, către sfîrşitul lunii februarie şi începutul lunii martie, pentru a stimula vegetaţia, a fost împrăştiată urina de grajd. În iunie, lucerna a fost administrată concomitent în hrana animalelor cu borceag de primăvară, care a fost însămînţat pe o suprafaţă de 25 ha încă în mustul zăpezii.

O tot mai mare extindere ia şi în gospodăria noastră folosirea culturilor duble. Pe suprafaţa de pe care am recoltat borceagul de toamnă şi pe care am îngrăşat-o cu bălegar de porc am semănat un amestec de porumb şi mazăre. Am dobîndit o producţie de aproape 40.000 kg. la ha şi am asigurat astfel masa verde necesară hrănirii vacilor de lapte în perioada iulie-august. Pe 200 de ha am semănat, după strîngerea orzului de toamnă, porumb masă verde. Avem astfel asigurat conveierul şi pentru perioada de la sfîrşitul lui august şi pînă toamna la căderea brumei.

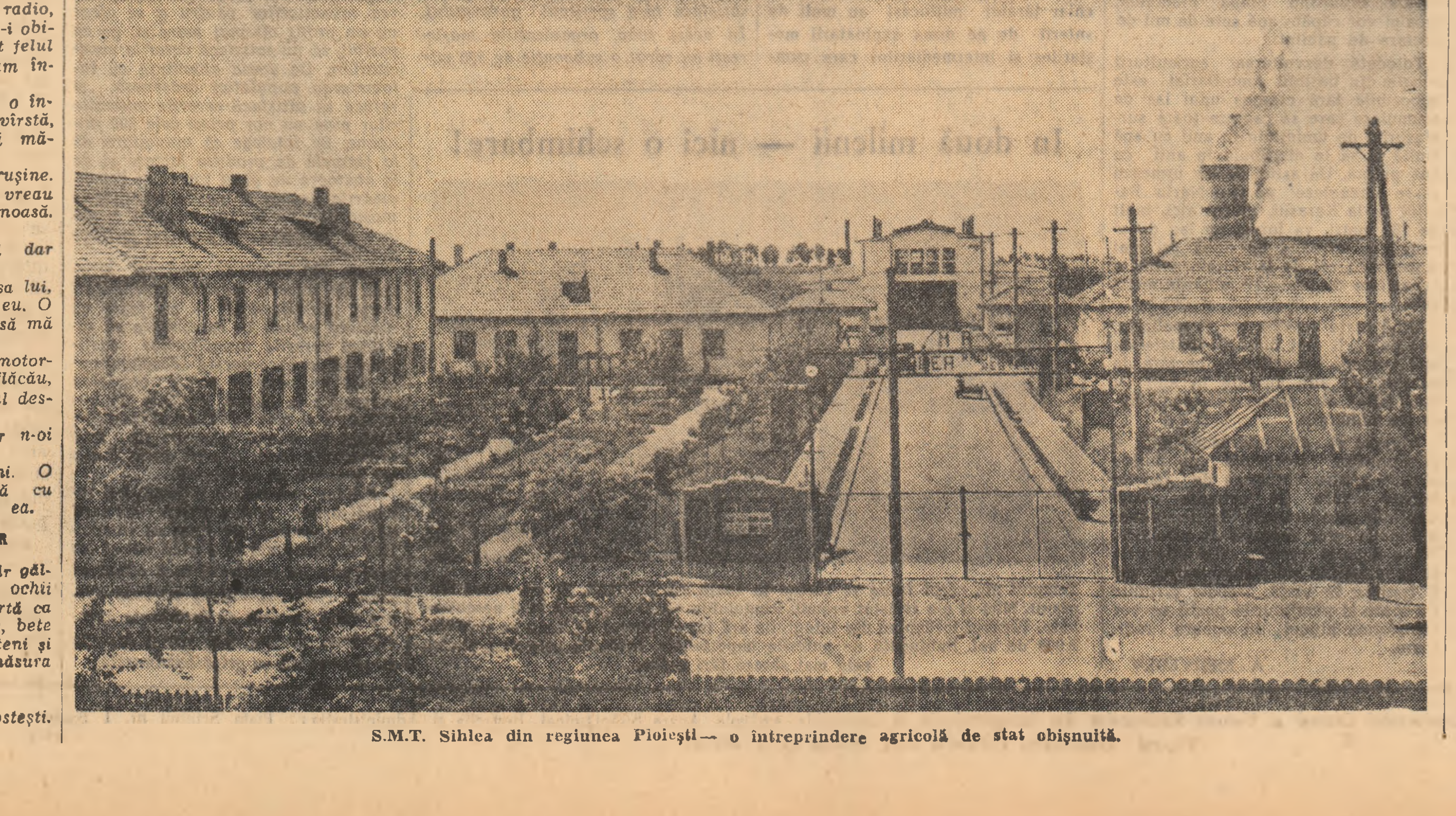
Ne preocupăm, după cum se vede, în mod temeinic de asigurarea hranei pentru vacile de lapte, ca şi pentru celelalte animale din fermele gospodăriei. Bineînţeles, că în lunile de vară, furajarea nu se limitează numai la masă verde. Animalele primesc raţiile cuvenite de concentrate, de fîn, ca şi sărurile necesare organismului. Desigur că în tot timpul anului furajarea se face în mod diferenţiat, pe grupe de producţie şi chiar individual

În perioada de iarnă, un loc foarte important în hrana vacilor de lapte îl ocupă porumbul însilozat. Acum, în aceste zile, în gospodăria noastră se munceşte intens la însilozarea acestui preţios furaj. Vom asigura cîte 10 tone de porumb însilozat pe cap de vacă furajată. Ne-am preocupat şi ne preocupăm intens şi de asigurarea celorlalte nutreţuri pentru ferma de vaci, în aşa fel ca animalele să poată primi raţii complexe, bogate în substanţe hrănitoare şi pe care să le consume cu plăcere.

Stăruinţa de a asigura vacilor, ca şi celorlalte animale, hrană gustoasă şi din abundenţă se împleteşte, bineînţeles, cu preocuparea de a respecta cu stricteţe şi celelalte reguli ştiinţifice legate de buna îngrijire şi creştere a animalelor. Toate aceste condiţii, la care se adaugă vrednicia şi priceperea cu care lucrează tovarăşii din acest sector, însufleţirea cu care ei au primit sarcinile trasate de plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie-1 iulie anul acesta, ne îndreptăţesc să credem că pînă la sfîrşitul anului vom obţine şi, poate, chiar vom depăşi producţia de 5.000 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată.

VASILE DABIJA,
zootehnist şef al G.A.S. Grabaţi,
regiunea Banat

STAŢIUNEA DE MAŞINI ŞI TRACTOARE SIHLEA

S.M.T. Sihlea din regiunea Ploieşti — o întreprindere agricolă de stat obişnuită.

În folosul păcii și securității tuturor popoarelor

În problema Tratatului de pace cu Germania și în problema Berlinului, parte componentă a primei probleme, continuă schimbul de note. În ziua de 18 august, de exemplu, guvernul U.R.S.S. și comandantul garnizoanei sovietice din Berlin au adresat note de răspuns la notele din 17 și, respectiv, 15 august ale S.U.A., Angliei, Franței și, respectiv, ale comandanților militari din Berlinul occidental ai acestor trei țări.

În nota sa, guvernul sovietic subliniază că sprijină întrutotul acțiunile Republicii Democrate Germane care, potrivit drepturilor ce le are fiecare stat suveran, a instituit controlul efectiv la frontiere, inclusiv la granița cu Berlinul occidental, pentru a bara calea activității subversive desfășurată, îndeosebi de pe teritoriul acestuia, împotriva R. D. Germane și a altor țări ale comunității socialiste.

Arătînd că regimul frontierelor este o problemă internă a statelor suverane, guvernul sovietic respinge categoric protestul cuprins în notele puterilor occidentale care constituie o încercare grosolană de amestec în treburile interne ale R.D. Germane. Atît în nota guvernului U.R.S.S. cît și în nota Comandantului garnizoanei sovietice din Berlin, sînt demascate acțiunile dușmănoase duse de pe teritoriul Berlinului occidental împotriva R. D. Germane și a întregii comunități socialiste. În Berlinul occidental s-au stabilit nu mai puțin de 80 de organizații diversioniste, subversive, care sub protecția și cu sprijinul autorităților de ocupație, desfășoară acțiuni de sabotaj și spionaj, provocări economice și politice etc. împotriva R. D. Germane, U.R.S.S. și a altor țări care au scuturat jugul capitalist. Berlinul occidental a ajuns principala bază de acțiune a revanșarzilor de la Bonn. Prin crearea a peste 50 de instituții ale R.F.G. în Berlinul occidental, acești revanșarzi caută să-l transforme în parte componentă a Republicii Federale Germane.

Lipsite complet de simțul realității, orbite de ură, cercurile agresive din S.U.A., de la Bonn, Londra și Paris au mers pînă acolo încît adăpostesc în Berlinul occidental așa numitul „comitet american pentru eliberarea popoarelor din Rusia".

În asemenea situație, afirmația guvernului S.U.A. că măsurile luate de R.D.G. sînt o „încălcare a statutului cvadripartit al Berlinului" încheiat în 1945, este cu totul nelalocul ei și ajută pe autorii săi ca funia pe spînzurat. „Trebuie să ai prea mult umor — se spune în nota sovietică — pentru a afirma că activitatea desfășurată în Berlinul occidental corespunde obligațiilor cvadripartite". Și mai departe nota subliniază că programul de reînnoire a vieții Germaniei pe baze pașnice și democratice, elaborat în comun de U.R.S.S., Franța, S.U.A. și Anglia în anii de după război a fost înfăptuit numai pe teritoriul R.D.G., în timp ce în Germania occidentală puterea a fost acaparată de forțele șoviniste și revanșarde care au inspirat și organizat agresiunea hitleristă. Pentru a doua oară în secolul nostru militarismul german este reînviat și adus în situația de a primejdui pacea lumii de către marile monopoluri imperialiste din Franța, Anglia și îndeosebi din S.U.A.

Pornind realist de la situația creată: existența a două state germane care s-au dezvoltat în direcții opuse și de la necesitatea imperioasă de a se pune capăt unei situații anormale care generează în orice moment un mare pericol de război, Uniunea Sovietică și toate țările socialiste interesate au luat hotărîrea fermă de a încheia încă în acest an Tratatul de pace cu Germania. Dacă puterile occidentale se vor menține pe poziția actuală și nu vor lua loc la masa tratativelor, țările participante la Tratatul de la Varșovia vor încheia Tratatul de pace cu R. D. Germană.

Încheierea Tratatului de pace cu Germania este în folosul păcii și securității tuturor popoarelor.

Documente care demască încă o dată chipul de fiară al cercurilor imperialiste

Este de mult timp cunoscut faptul că sub numele de așa-zise pacte defensive ale diferitelor grupări ale puterilor imperialiste se ascund de fapt planuri de dezlănțuire a unui război agresiv împotriva țărilor socialiste. Dar mulți oameni nu și-au putut închipui că cercurile imperialiste, în nebunia și ura lor împotriva popoarelor, pot merge pînă acolo încît să urzească planuri de distrugeri nucleare pe teritoriul propriilor lor aliați și al țărilor neutre. Astfel de planuri sînt cu putere demascate în declarația agenției TASS din 18 august a.c. Pe baza unor documente strict secrete ale blocului C.E.N.T.O. (fostul pact de la Bagdad) în declarație se arată că acest bloc militar agresiv, condus de S.U.A., urzește de ani de zile cele mai barbare planuri de atacare a U.R.S.S. și a altor țări iubitoare de pace și planuri de exterminare și distrugere totală a populației și a unor întinse teritorii din chiar țările „aliate" cu S.U.A., țări cum sînt Iranul și Pakistanul. Documentele secrete ale C.E.N.T.O. conțin liste de obiective situate pe teritoriile acestor țări care, în caz de război, urmează să fie supuse atacurilor nucleare ale înșiși membrilor acestui bloc. Se prevede ca asupra Iranului și Pakistanului să fie aruncate 40 de bombe atomice, să fie uciși milioane de oameni și sute de orașe și sate să fie rase de pe suprafața pămîntului.

Planurile întocmite de C.E.N.T.O. prevăd, totodată, așa cum rezultă din documente, un atac tîlhăresc și asupra unei serii de regiuni din Afganistan, care-i o țară neutră și iubitoare de pace.

Ce se urmărește prin aceste planuri? Ele au fost elaborate în scopul creării unor așa-zise „acoperiri nucleare", în calea contraloviturii din partea forțelor armate sovietice. Dîndu-și seama că orice încercare de a săvîrși un atac armat împotriva U.R.S.S. va fi înăbușită de la bun început și că pe agresori îi așteaptă în mod inevitabil pedepse aspre, organizatorii C.E.N.T.O. au prevăzut crearea acestor așa numitei „acoperiri nucleare". Pentru a le crea trebuie supuse bombardamentului nuclear orașe și centre populate, aflate chiar pe teritoriile țărilor membre ale C.E.N.T.O. — Iranul și Pakistanul. Cercurile imperialiste urmăresc, prin aceste planuri, să încerce o lovitură mișelească împotriva Uniunii Sovietice, iar apoi imediat să transforme în ruine orașele și centrele populate din numeroase regiuni din Iran și Pakistan, transformînd în mod premeditat aceste teritorii într-o zonă a morții.

Dar cercurile imperialiste și-au greșit și de astădată socotelile. Așa cum se arată în declarația agenției TASS, forțele armate sovietice, dacă vor fi nevoite să acționeze, nu vor acționa cîtuși de puțin așa cum își închipuie cei din C.E.N.T.O., ci așa cum vor găsi ele necesar pentru distrugerea cît mai grabnică și completă a agresorului.

Planurile despre care este vorba se referă la regiunea Orientului Mijlociu. Există însă informații precise că astfel de planuri au fost elaborate de asemenea și în ce privește țările care fac parte din blocurile militare agresive N.A.T.O. și S.E.A.T.O.

Iată dar pînă la ce grad al urii față de om, al disprețului barbar față de civilizație, de umanitate, se pot coborî cercurile imperialiste și acoliții lor, guvernanții din diferite țări capitaliste. Iată pînă la ce grad de decădere au putut să ajungă vîrfurile conducătoare ale unor țări ca Iranul și Pakistanul, ai căror reprezentanți au participat și și-au dat consimțămîntul la întocmirea planurilor tîlhărești ale C.E.N.T.O. care prevăd distrugerea propriilor lor țări de către proprii lor aliați.

Cercurile oficiale din unele capitale ale țărilor imperialiste încearcă să nege exactitatea documentelor secrete la care se referă declarația agenției TASS. Dar aceste documente există. Ele au fost expuse într-una din sălile agenției TASS din Moscova. Sînt documente asupra exactității cărora nu există nici un fel de îndoială. Ele sînt parafate cu stampilele oficiale ale „Comitetului militar al pactului de la Bagdad" și poartă semnăturile autorilor lor. Documentele acestea, care demască încă o dată chipul de fiară al imperialiștilor, au fost citite, copiate, fotografiate de numeroși ziariști, reprezentanți ai ziarelor, agențiilor și societăților de radio-televiziune. Ele au fost și sînt văzute de mii de oameni care se perindă zilnic prin sălile respective, exprimîndu-și mînia și scîrba față de planurile nebunești ale clicilor militare ale imperialismului.

Omenirea respinge cu indignare astfel de planuri și urzeli tîlhărești. Oamenii de bună credință de pretutindeni cer cu hotărîre țărilor occidentale să înceteze de a răspunde inițiativelor pașnice ale țărilor socialiste, în frunte cu U.R.S.S., prin zăngănit de arme, prin planuri aventuriste criminale și să pășească pe o cale rațională și constructivă în rezolvarea problemelor internaționale.

„Săptămîna R. P. R." la Expoziția Internațională de la Erfurt

Între 20-27 august 1961, la Expoziția Internațională horticolă de la Erfurt (R.D. Germană) se organizează „Săptămîna Republicii Populare Romîne". În acest scop, 35 de muncitori, tehnicieni și ingineri din unitățile agricole socialiste care au fost premiate pentru produsele prezentate la această expoziție, au plecat spre a participa la „Săptămîna R.P.R." din cadrul Expoziției.

Cu acest prilej, Ansamblul C.C.S. va prezenta la Erfurt spectacolul „Cînd strugurii se coc". Specialiști din cadrul agriculturii țării noastre vor ține totodată conferințe cu privire la cele mai de seamă realizări obținute în diferite sectoare ale horticulturii. De asemenea, în această săptămînă, la Erfurt vor rula diferite filme artistice și documentare agricole romînești.

Sport

La un concurs de mare fond pe Dunăre

Duminică dimineața. Acele ceasornicului ne indică ora 6.30. În portul Călărași cîțiva marinari și barcagii trebăluiau pe șlepurile „Viforul" și „Vijelia" ca și pe un bac mare, ce urmau să pornească peste puțin timp pe Borcea și apoi pe Dunăre, cu participanții la concursul regional de mare fond.

După vreo 15 minute, liniștea care domnea la acea oră matinală în port a fost destrămată. Au sosit concurenții, arbitrii ca și organizatorii concursului de mare fond pe Dunăre, cum era intitulată această competiție. Se face prezența. Pe lista concurenților întîlnim tineri muncitori, elevi, precum și numeroși colectiviști și colectiviste din raioanele Slobozia, Fetești, Zimnicea, Oltenița, Călărași, Giurgiu, Răcari, Urziceni. O parte dintre aceștia participau pentru prima oară la o asemenea competiție de mare amploare, așa cum au fost colectiviștii: **Ion Dinu** din comuna Pietroiu (raionul Fetești), **Aurel Scurtu**, **Ion Stănescu** din comuna Buftea (Răcari), **Mihai Gramovici** din Fundata (Slobozia) și alții. Cu toții s-au pregătit însă cu multă atenție și acum așteptau cu interes întrecerea pe apă.

Concurenții iau loc în bac. Aici, într-un colț, zărim o tînără blondă, cam sfioasă, care sta tăcută și privea în larg. Mai tîrziu am aflat că se numește Tinca Marin, are 19 ani, este colectivistă în G.A.C. Bordușani (Fetești).

„Pentru prima oară mă deplasez din comuna mea ca să particip la o competiție sportivă de felul acesteia — ne-a spus ea. Aș vrea să nu-i fac de rușine pe cei din Bordușani, care m-au trimis aici la concurs".

— Păi, nu este greu. Totul depinde numai de d-ta, — i-am spus noi.

— Știu... La această întrecere de natație se cere multă voință și rezistență. Dar, sper ca pînă la urmă să reușesc.

Și, în timp ce discutam, ambarcațiunile s-au pus în mișcare. Acum concurenții urmăresc cu atenție traseul, pe care apoi va trebui să-l parcurgă, înotînd. După aproape o oră ne aflăm pe Dunăre, în dreptul km. 4115. Participanții primesc ultimele îndrumări și se dă startul. Concurenții se avîntă cu elan în întrecere. Ei înfruntă cu curaj valurile învolburate ale Dunării, care le cere multă îndemînare și rezistență. Pe parcurs, după vreo 500 m. de la plecare, concurenții se resfirau; se formează mai multe grupuri de înotători. (În total au luat startul, la băieți, 40 de concurenți).

În grupul fruntaș, conduce tînărul **Virgil Ionescu** din Călărași. El este urmat apoi de **Marin Iepure** din Zimnicea și de colectivistul **Ion Dinu** din comuna Pietroiu (Fetești). Aceștia iau un avans apreciabil și sosesc, în aceeași ordine, pe primele 3 locuri la Călărași (au parcurs 15 km).

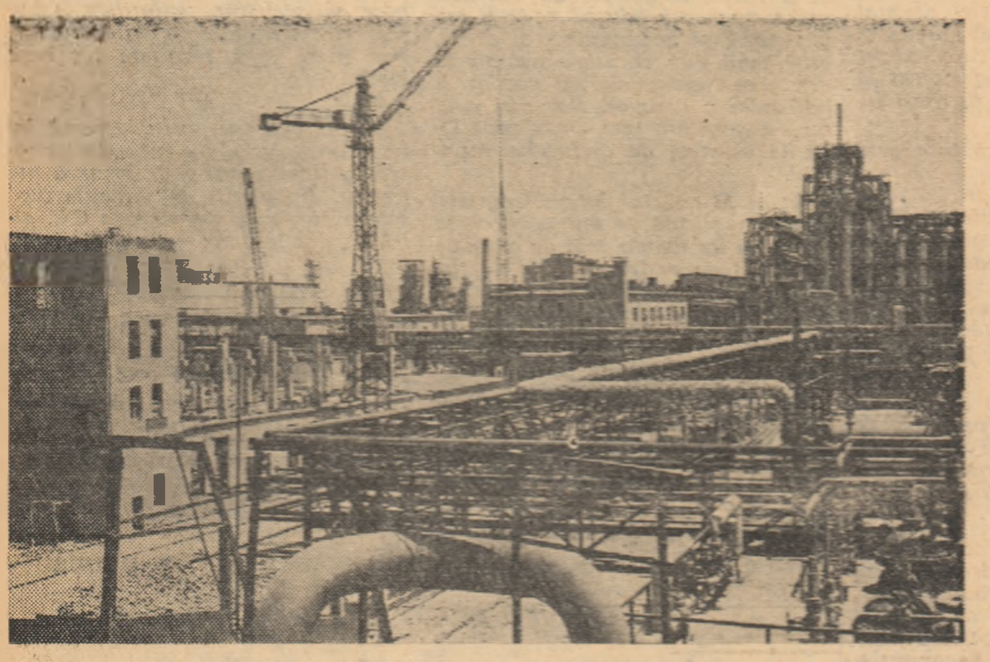
Urmează apoi startul în concursul fetelor, care au de parcurs 3 km. pe Dunăre și 5 km. pe Borcea. Aici se părea că lupta pentru ocuparea primelor locuri va fi mai strînsă. De altfel, la început, concurentele au înotat toate în grup. Dar apoi, s-a desprins din grup tînăra **Maria Enache**, comuna Pietroiu (Fetești), care dovedind o bună pregătire și înotînd corect, stil crawl, s-a distanțat cu vreo 200 m. În urma ei pornesc puternic colectivista **Tinca Marin** din comuna Bordușani și tînăra **Maria Isac** din Zimnicea. După 4 km. de înot, cele 3 concurente au un avans de peste 500 m. Ele se resimt după efortul depus și slăbesc pentru moment ritmul. Dar, după cîteva clipe de relaxare, ele accelerează ritmul de înot și trec linia de sosire, în aceeași ordine amintită, cu un avans de aproape 1000 de metri. Deci, titlul de campioană regională a revenit **Mariei Enache**, iar colega ei de echipă, colectivista **Tinca Marin** s-a clasat pe locul 2.

Acum, **Tinca Marin**, tînăra aceea sfioasă și tăcută de la începutul concursului, era foarte bucuroasă și desigur... vorbăreață.

„A fost un concurs foarte greu, la care a trebuit să depun un efort deosebit ca să nu rămîn în urmă. Și, pînă la urmă am reușit să obțin un rezultat foarte bun. Mă întorc acasă mulțumită că am reprezentat cu cinste colectivele asociației sportive Pescarul-G.A.C. Bordușani".

În această situație, n-am putut decît s-o felicităm și să-i urăm noi succese la viitoarele întreceri sportive ca și în activitatea de fiecare zi.

M. LERESCU

Vedere de ansamblu a marelui complex chimic ce se înalță în prezent în localitatea Groznii (U. R. S. S.)

Rodesc stepele

Purtîndu-și apele bogate, rîurile Amu-Daria și Sîr-Daria străbat în drumul lor republicile Asiei Centrale. Pe malurile lor, sub soarele darnic al Sudului, cresc recolte bogate de bumbac, orez, legume, culturi bostănoase. Livezile și viile răsplătesc aici din plin munca oamenilor.

Apa acestor două mari rîuri ajută multor regiuni agricole. În bazinul Amu-Dariei culturile irigate ocupă o suprafață de 1,7 milioane hectare de pămînt. Într-un an se folosesc aici pentru irigații circa 15 miliarde metri cubi de apă. Debitul anual al rîului este de peste 60 miliarde metri cubi.

Deși cu ape mai puțin bogate, Sîr-Daria irigă și el aproape două milioane hectare de pămînt: regiunile cultivatoare de bumbac ale Uzbekistanului, însemnate suprafețe din Kazahstan, cîmpuri foarte productive din Tadjikistan și Kirghizia. Dar și posibilitățile acestui rîu nu sînt încă folosite din plin.

În regiunile pe care le străbat Amu-Daria și Sîr-Daria se întind uriașe suprafețe de pămînt care pot fi irigate și folosite în scopuri economice. Aceasta înseamnă că în fața specialiștilor în irigații și a hidrotehnicienilor se deschide aici un vast cîmp de activitate

— Într-adevăr așa e, ni s-a confirmat la Institutul „Hidroenergoproekt". Inginerii acestui institut studiază deja de mult posibilitățile de construire a unei serii de noduri hidrotehnice pe Amu-Daria și Sîr-Daria, ca și pe afluenții acestora. Pe baza studiilor și calculelor făcute s-au și stabilit primele obiective ale acestor construcții.

Vorbind despre ele, inginerul șef adjunct al institutului, I. Terman, a subliniat înainte de toate importanța excepțională pe care o va avea hidrocentrala de la Nurek, de pe rîul Vahș. (Vahșul își împreunează apele cu Piandjul formînd Amu-Daria). Avînd o capacitate de 2.700.000 kilowați, hidrocentrala de la Nurek o va întrece pe cea de la Stalingrad. În prezent cea mai mare hidrocentrală din lume. Energia excepțional de ieftină a hidrocentralei de la Nurek va permite ca lucrările de irigații să se efectueze pe baze tehnice noi, moderne, adică să se folosească energia electrică pentru irigarea cu ajutorul mașinilor.

Într-adevăr, în sudul regiunii Buhara și parțial în regiunea Surhan-Daria se întind pămînturi excelente, care însă sînt situate la 40—100 de metri deasupra nivelului Amu-Dariei. Pentru a se aduce aici apă ar trebui să se construiască un lung canal de aducțiune. Construirea lui, ca și a canalurilor de irigație, ar fi foarte costisitoare. E mai rentabil să se instaleze puternice hidropompe, puse în acțiune cu ajutorul energiei ieftine a hidrocentralei de la Nurek.

Construirea hidrocentralei de la Nurek a început. Lacul de acumulare de-aici va avea o capacitate de peste 10 milioane metri cubi.

Lărgirea suprafeței terenurilor agricole irigate de apele Amu-Dariei va solicita, de asemenea, construirea unei serii de mari noduri hidrotehnice exclusiv pentru irigație. Printre acestea se numără barajele pentru captare de apă de la începutul Canalului Kara-Kum, de la Tiui—Muin și de la Tahia Taș.

În lumina noilor sarcini care stau în fața agriculturii capătă o importanță deosebită terminarea cît mai grabnică a lucrărilor de construire a nodului hidrotehnic de la Ciar-Daria, în partea de sud a Kazahstanului. Aici se va amenaja pe nisipurile deșertului un lac de acumulare lung de 80 km., înviorînd Stepa Flămîndă, de aici vor căpăta apă sute de mii de hectare de pămînt.

Totodată, dezvoltarea agriculturii irigate din bazinul Amu-Dariei este imposibilă fără crearea unui lac de acumulare care să capteze toate surplusurile de umiditate în anii cu apă multă și să le distribuie în anii cu apă puțină. Un astfel de lac urmează să se amenajeze pe rîul Narîn. Barajul de la Karasui, ridicat aici, înalt de 180 metri, va forma un lac de acumulare aproape de două ori mai mare decît cel de la Nurek, avînd o capacitate de peste 17 miliarde metri cubi.

Cînd toate acestea vor fi realizate, vor putea fi mai bine alimentate cu apă aproape 2,5 milioane hectare de pămînt, cu alte cuvinte în anii cu apă puțină aici nu se va resimți lipsa de umiditate.

Irigarea și alimentarea cu apă a pămînturilor reprezintă un mijloc eficace pentru obținerea de recolte bogate, sigure. În regiunile Asiei Centrale perspectivele de dezvoltare a irigației sînt deosebit de prielnice. Nu e departe vremea cînd planurile și propunerile hidrotehnicienilor vor fi traduse în viață. Stepele pîrjolite de soare și pămînturile pustii se vor transforma atunci în ogoare roditoare.

A. MEDVEDEV

SCURTE ȘTIRI

● *Cu prilejul zilei de 23 August, ziua eliberării poporului romîn de sub jugul fascist, la fabrica de ciment din Haifon R. D. Vietnam a avut loc recent o adunare consacrată prieteniei romîno-vietnameze. La această adunare au luat parte și specialiștii romîni care lucrează la fabrica de ciment din Haifon. De asemenea asociația de prietenie danezo-romînă a organizat zilele trecute la cinematograful Ekko Dammark din Copenhaga o adunare festivă în cinstea celei de a 17-a aniversări a eliberării Romîniei de sub jugul fascist.*

● Cunoscutul filozof și fruntaș al vieții publice din Anglia, Bertrand Rusell, în vîrstă de 89 de ani, și alți doi membri ai Comitetului celor 100 condus de el, (creat pentru conducerea campaniei îndreptată împotriva armei nucleare), au fost citați de curînd în fața unui tribunal. Cei trei luptători pentru pace au fost acuzați că în timpul unei demonstrații ei au folosit „în mod ilegal" megafonul din Hide Park.

● Peste 700 de comercianți din Germania occidentală și din Berlinul occidental au anunțat direcției Tîrgului de toamnă de la Leipzig că doresc să ia parte la acest tîrg, deși cum se știe, cancelarul Adenauer a cerut boicotarea economică a R. D. Germane ca urmare a măsurilor luate de guvernul R.D.G. în vederea apărării frontierelor sale.

● *Agenția Tunisiană T.A.B. a anunțat că trupele franceze staționate la Bizerta au blocat drumurile care duc spre orașul arab împiedicînd orice circulație a cetățenilor. Din această cauză toate comunicațiile cu Tunisia au fost întrerupte. Bizerta a rămas fără pîine, iar aprovizionarea populației nu mai poate fi asigurată. Sîmbăta trecută peste 100.000 de persoane au luat parte la o mare demonstrație împotriva prezenței pe teritoriul tunisian a trupelor agresoare franceze.*

IN CHILE

Țărănimea trăiește în cea mai grea mizerie

Întreaga putere economică și politică din Chile, țară cu circa 7.424.000 locuitori, este deținută de către cercurile monopoliste aliate cu moșierimea. Ramurile de producție cele mai importante sînt puse la dispoziția imperialiștilor americani, care reușesc astfel să aibă rolul hotărîtor în economie și să dicteze și în chestiunile politice.

Cele 11 grupuri financiare care controlează 70 la sută din întregul capital hotărăsc asupra problemelor de conducere a statului. Nu în zadar se spune, în Chile, că — politica pe care o impun Statele Unite este mai distrugătoare decît cele mai puternice cutremure de pămînt. Profiturile imperialiștilor americani sînt atît de mari, încît depășesc cu mult investițiile și împrumuturile efectuate. De aceea nu este de mirare că poporul chilian socotește că „tocmai Chile, care este o țară săracă, sprijină Statele Unite și nu invers".

Ca urmare a exploatării crescînde, a creșterii profiturilor capitaliștilor, traiul maselor muncitoare devine din ce în ce mai greu. În ultimii ani, scumpetea a crescut cu 50 la sută, în timp ce salariile au scăzut în așa măsură, încît muncitorii nu au posibilitatea să mănînce carne nici măcar o dată pe săptămînă. Chiria pentru o locuință sărăcăcioasă se ridică la mai mult de un sfert din salariu. Mulți muncitori nu au însă nici un fel de locuință și sînt nevoiți să doarmă sub cerul liber. Numărul șomerilor crește neîncetat.

Nici situația țărănimii din Chile nu este mai bună.

O mînă de moșieri stăpînesc 65,8 la sută din suprafața agricolă a țării, dintre terenurile cele mai fertile, iar țărănimea este nevoită să lucreze pe pămînturile moșierilor. Pe moșieri nu-i interesează decît intensificarea exploatării în vederea obținerii de profituri cît mai mari. În Chile, exploatarea pămîntului decurge în condiții semifeudale. Peste 500.000 de familii lucrează în dijmă, în condiții neobișnuit de grele.

O altă pătură de oameni ai muncii de la sate o constituie țăranii săraci, proprietari a mici loturi de pămînt, pe care le lucrează cu membrii familiilor lor. Țăranii săraci și chiar țăranii mijlocași au mult de suferit de pe urma exploatării moșierilor și intermediarilor care cumpără recoltele la prețuri de nimic. Din categoria țăranilor săraci mai fac parte și indienii, vechi locuitori în Chile, care sînt organizați în comunități pentru a-și apăra atît pămînturile respective, cît și limba și cultura.

Clasa muncitoare din Chile, condusă de Partidul Comunist, luptă pentru ca o dată cu scuturarea jugului imperialist, să scoată și țărănimea din mizeria în care se zbate. Ea trimite la sate muncitori care ajută țărănimea să se organizeze, să rezolve conflictele pe care le are cu moșierii. Adesea îi ajută să organizeze greve, demonstrații și îi îndrumează să se unească în luptă pentru înfăptuirea reformei agrare. Muncitorii și funcționarii de la o editură editează aproape gratuit un ziar special pentru țărani, „Brazda", unde sînt publicate articole despre viața grea a țăranilor și îi îndrumă în lupta lor.

Datorită activității Partidului Comunist — alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea din Chile se întărește neîncetat. Acest lucru s-a văzut în mod deosebit la alegerile din anul acesta, unde forțele democratice — au obținut un succes deosebit, fiind aleși în parlament 20 de deputați comuniști.

Șantajul moșierilor danezi

În Danemarca s-a petrecut de curînd un fapt care demască încă o dată lăcomia fără seamăn a marilor latifundiari, contribuția lor la înfometarea maselor de muncitori și mici producători. (Danemarca este un stat din Europa occidentală, în suprafață totală de 42.980 km.p., avînd aproximativ 4.500.000 locuitori. Este o țară a cărei economie este bazată în cea mai mare parte pe producția și prelucrarea produselor zootehnice, astfel că se înțelege rolul important pe care îl joacă deținătorii de mari moșii și de ferme zootehnice în orientarea politicii economice).

Dar să povestim faptele.

Cîteva mii de muncitori de la fermele de produse lactate și abatoare au cerut majorarea salariilor anunțînd că, dacă cererile lor drepte nu vor fi satisfăcute, vor declara grevă. Organizațiile de clasă ale marilor latifundiari s-au declarat, chipurile, de acord cu cererile muncitorilor dar au susținut că nu le pot satisface fără sprijinul guvernului. În acest scop, organizațiile moșierești au cerut o subvenție de 500 milioane de coroane care, ziceau ei, le-ar da posibilitate să aducă la îndeplinire intenția lor „nobilă" de a-i ajuta pe muncitori. Ba pentru a arăta cît de departe merg cu dragostea față de muncitori, moșierii, au anunțat că vor opri aprovizionarea populației orășenești cu produse agricole, dacă guvernul nu le va pune la dispoziție suma necesară pentru satisfacerea cererilor muncitorilor lor.

Care este însă realitatea? De fapt este vorba de un șantaj tîlhăresc de pe urma căruia muncitorii, atît cei de la orașe cît și cei de la sate nu au decît de pierdut. Pentru a satisface în întregime revendicările muncitorilor agricoli ar fi nevoie de o sumă de aproximativ 200 milioane coroane anual. Ori, guvernul a acordat marilor moșieri sub formă de reduceri de impozite și majorări de prețuri 300 milioane de coroane, (mai mult decît era necesar), dar marii latifundiari vor să profite de mișcarea muncitorilor pentru a se alege cu un profit cît mai mare și, pe cît posibil, să nu satisfacă cererile muncitorilor. De aceea amenință cu înfometarea populației orășenești și refuză să satisfacă cererile muncitorilor pînă nu vor primi cele 200 milioane. Se înțelege că muncitorii de la fermele de produse lactate și de la abatoare nu și-au formulat revendicările pentru a umple buzunarele moșierilor pe seama maselor populare și au demascat șantajul latifundiarilor.

Cele 300 milioane coroane acordate de guvern marilor latifundiari drept „despăgubiri" — cu toate că moșierii refuză în continuare să satisfacă cererile muncitorilor susținînd să se urce aceste „despăgubiri" la 500 milioane — atrag creșterea prețurilor la carne, produse de panificație și alte produse alimentare, făcînd ca micile înlesniri pe care muncitorii le-au cucerit prin lupta lor grevistă să se piardă.

Așadar, sub masca îmbrățișării revendicărilor muncitorilor, moșierii danezi încearcă, de fapt, să intensifice exploatarea, să obțină noi și noi profituri. Se confirmă încă odată că atunci cînd capitaliștii vorbesc despre grija lor față de interesele muncitorilor, aceștia din urmă trebuie să-și ferească cu grijă buzunarele.

In două milenii — nici o schimbare!

Templul ale cărui ruine se zăresc în spate s-a prăbușit. Și era durat din granit. Nici el n-a rezistat vremii. Rînduielile vechi au rămas însă neschimbate. Țăranul iordanian din fotografie ară tot cu plugul de lemn ca și acum 2.000 de ani. Subjugată de puterile imperialiste, Iordania este una dintre cele mai sărace țări arabe.

Două imagini

(Urmare din pag. 2)

pelor hitleriste. Din toate acestea am înțeles întîi și întîi că țara ne va fi liberă, iar războiul nu va mai ține mult. Apoi cînd ne-am pus primar dintre noi, cînd am intrat cu lanțuri și țăruși pe moșia boierească, cînd ne-am luat înapoi pămînturile vîndute în timpul secetei la prețul de un bănicior de mălai pogonul, am înțeles că noi cei care altădată nu însemnam nimic, vom fi martorii și făuritorii unor prefaceri care-și au începutul în mult așteptata zi de August 23.

Au trecut 17 ani de atunci. Dar cîte nu s-au schimbat și în comuna noastră din temelii! Ascultînd îndemnul partidului, locuitorii celor trei sate ale comunei au intrat cu toții, încă de acum cîțiva ani, în gospodăriile colective. Cei dintîi care au dat cereri au fost comuniștii. Din sate au dispărut cocioabele. Am construit cămin cultural, școală, magazin universal, casă de nașteri, dispensar. Încă două școli se află în construcție. 14 cadre sanitare ne apără sănătatea, 16 învățători asigură educația copiilor, 5 ingineri ne învață să lucrăm pămîntul și să îngrijim animalele după carte.

Au dispărut cocioabele cu paturi din scînduri nedate la rîndea și acoperite cu rogojini. În ultima vreme s-au ridicat 80 de case noi, peste 120 de colectiviști și-au cumpărat aparate de radio, 150 și-au luat biciclete, iar la aragaz se gătește mai în fiecare casă. Motociclete nu-s decît șase în comună, dar vor fi peste o sută pînă la sfîrșitul anului. Pe 15 august s-a anunțat că se vor vinde motociclete în rate, iar a doua zi peste 30 de inși s-au interesat la cooperativă cum pot să cumpere.

Am văzut într-o revistă ilustrată fotografia unui sat african și semăna cu comuna noastră de altădată. La cinematograf am văzut pe ecran un sat colhoznic și știu cum va arăta comuna noastră peste cîțiva ani: case cu mai multe etaje, străzi asfaltate, parcuri, un splendid palat cultural cu automobile parcate în fața lui...

Munca noastră în gospodăriile colective și conducerea înțeleaptă a partidului pe drumul larg deschis de August 23 sînt garanția sigură a înaintării neîntrerupt victorioase pe drumul socialismului.

„AGRICULTURA NOUĂ" organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1 București. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"